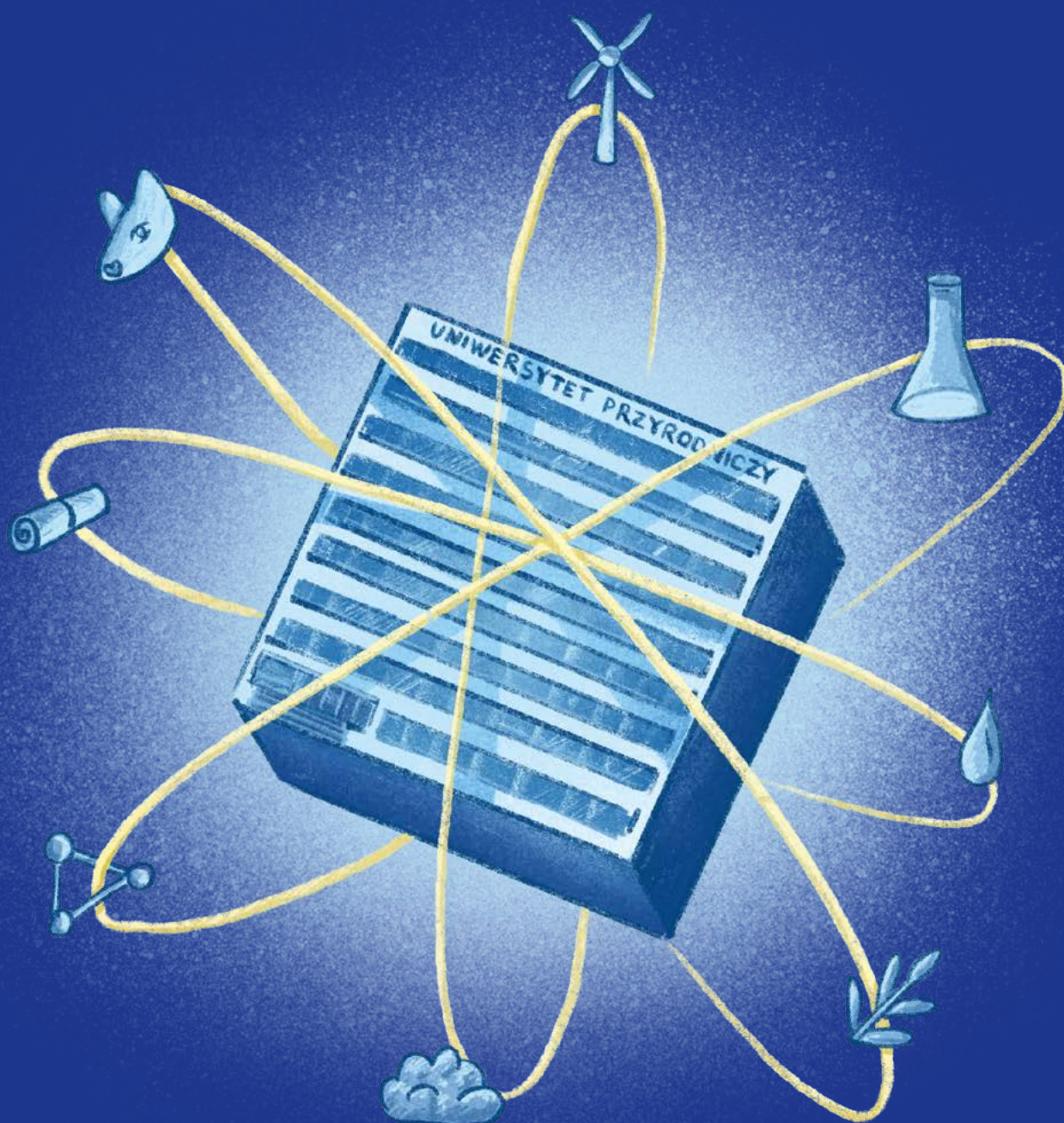

WV

WIEŚCI AKADEMICKIE

CZASOPISMO
UNIwersYTETU
PRZYRODNICZEGO
W POZNANIU

MARZEC 2025/1 (277)
ISSN 1429-3064

TEMAT NUMERU

**KARIERA
ZACZYNA SIĘ NA UPP!**

WIEŚCI AKADEMICKIE – KWARTALNIK

WYDAWCA:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

REDAKCJA:

Iwona Cieślik
(REDAKTORKA NACZELNA)
Agnieszka Krzysztoń

KOREKTA:

Wydawnictwo Uniwersytetu
Przyrodniczego w Poznaniu

ADRES REDAKCJI:

ul. Wojska Polskiego 28,
60-637 Poznań, tel.: 61 846 67 59
wiesci@up.poznan.pl

WERSJA ELEKTRONICZNA:

www.up.poznan.pl

SKŁAD I ŁAMANIE:

dobosz.studio
(ILUSTRACJE: Zosia Wawrzyniak)

Druk:

Zakład Graficzny Uniwersytetu
Przyrodniczego w Poznaniu

RADA PROGRAMOWA:

prof. dr hab. Piotr Goliński
(PRZEWODNICZĄCY)
prof. dr hab. Anna Gramza-
-Michałowska
prof. UPP dr hab. Joanna Zeyland
dr hab. Piotr Lewandowski
dr hab. Tatiana Wojciechowicz
dr inż. Grażyna Adamczyk
dr inż. Elżbieta Goryńska-
-Goldmann
dr inż. Anna Wierzbicka
mgr Lucyna Borowczyk

4

WYWIAD NUMERU

4

PO CO NAM UNIWERSYTETY? – rozmowa z prof. dr. hab. Piotrem Tryjanowskim, jednym z najczęściej cytowanych biologów w Polsce, kierownikiem Katedry Zoologii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP

8

CHODZI O TO, BY BUDOWAĆ SVOJĄ PRZEWAGĘ NAD TYM, CO MASZYNOWE – wywiad z prof. UPP dr. hab. inż. Ireneuszem Laksem, kierownikiem Centrum E-Learningu i Sztucznej Inteligencji UPP

11

EDUKACJA

11

NAUCZYCIEL AKADEMICKI – KLUCZ DO EDUKACJI I PRZYSZŁOŚCI STUDENTÓW

13

SUPPERPRZYSZŁOŚCIOWE STUDIA – UPP KSZTAŁCI NIEZBĘDNE KADRY SPECJALISTÓW

16

TECHNOLOGIA, KTÓRA UCZY

21

WYMIANA STUDENCKA NA UPP – DOŚWIADCZENIE, KTÓRE POSZERZA HORYZONTY

24

DROGA DO SUKCESU: KLUCZOWE CZYNNIKI W WYBIERANIU UCZELNI

27

INTEGRACJA ZAMIAST ZAKAZÓW – JAK WDRAŻAĆ SZTUCZNĄ INTELIGENCJĘ W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

30

NAUKA I BADANIA

30

KOŁA NAUKOWE – WARTO DZIAŁAĆ RAZEM

32

NOMINACJE PROFESORSKIE

34

ŚWIAT DOKTORANTÓW UPP

34

BADANIA NAUKOWE TO NIE TYLKO PRACA – TO PRZYGODA INTELEKTUALNA

36

DROGA DO KARIERY NAUKOWEJ – SZKOŁA DOKTORSKA UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

38

AKTYWNOŚĆ SAMORZĄDU DOKTORANTÓW UPP

40

UCZELNIA

40

UMOCNIENIE POZYCJI UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU W ŚWIATOWYCH RANKINGACH

42

AKADEMICKI KOMPAS DLA KAŻDEGO. JAK CENTRUM WSPARCIA I ROZWOJU POMAGA ROZWINĄĆ POTENCJAŁ OSÓB STUDIUJĄCYCH I PRACUJĄCYCH

45

DOMY STUDENCKIE UPP – WIĘCEJ NIŻ MIEJSCE ZAMIESZKANIA

47

KAMPUS UPP – ZIELONA PRZESTRZEŃ DO NAUKI I RELAKSU

52

PYTANIE NUMERU

52

CZY DOROSŁYM WYPADA FASCYNOWAĆ SIĘ PRZYRODĄ?

54

ZASŁYSZANE O UPP – CO MÓWIĄ STUDENCI I ABSOLWENCI?

56

WIEŚCI KULTURALNE

60

WIEŚCI SPORTOWE

63

WIEŚCI WYDAWNICZE

63

WYKŁAD OKOLICZNOŚCIOWY PROF. UAM DR HAB. KATARZYNY KRZAK-WEISS, WYGŁOSZONY PODCZAS OBCHODÓW 70-LECIA WYDAWNICTWA UPP – OBSZERNE FRAGMENTY

68

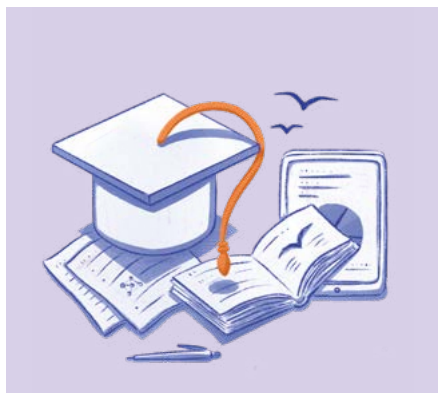
NOWOŚCI WYDAWNICZE

Co w numerze? • Co w numerze?

WYWIAD NUMERU

s. 4

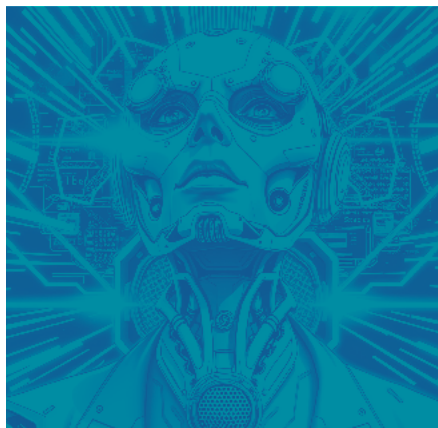
Po co nam uniwersytety?

Czy uniwersytet w dobie sztucznej inteligencji i wszechobecnych źródeł wiedzy online ma jeszcze rację bytu? Profesor Piotr Tryjanowski nie ma wątpliwości – tak, ale nie w takiej formie, jaką znamy. W rozmowie, pełnej refleksji i intelektualnych skojarzeń, zastanawia się nad przyszłością edukacji wyższej, zmieniającą się relacją mistrz – uczeń oraz nad tym, czego sztuczna inteligencja nigdy nie zastąpi – pasją, ciekawością i kontaktem z drugim człowiekiem.

s. 8

Chodzi o to, by budować swoją przewagę nad tym, co maszynowe

W rozmowie z profesorem Ireneuszem Laksem, kierownikiem Centrum E-Learningu i Sztucznej Inteligencji

na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, rozmawiamy o roli sztucznej inteligencji w edukacji i badaniach naukowych. Profesor podkreśla, że kluczem jest świadome wykorzystywanie nowoczesnych narzędzi, które mają wspierać, a nie zastępować ludzi. Zwraca uwagę na konieczność zachowania zdrowych proporcji między tym, co twórcze, a tym, co automatyczne. „To nie sztuczna inteligencja ma przewagę, ale człowiek, który potrafi z niej świadomie korzystać”, mówi. Czy przyszłość edukacji naprawdę należy do maszyn?

EDUKACJA

s. 13

Supperprzyszłościowe studia – UPP kształcą niezbędne kadry specjalistów

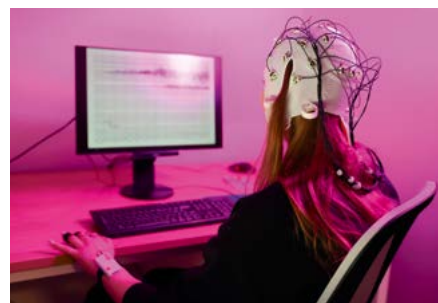

Zmiany klimatyczne, innowacje technologiczne, zrównoważony rozwój i zdrowie – to wyzwania, które kształtują świat jutra. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu oferuje nowoczesne kierunki studiów, przygotowując specjalistów gotowych do działania w dynamicznie rozwijających się branżach. Studia na UPP są dla tych, którzy chcą mieć realny wpływ na przyszłość i zdobyć praktyczne umiejętności w dziedzinach związanych z naukami przyrodniczymi.

s. 16

Technologia, która uczy

Nowoczesna edukacja wymaga nowoczesnych narzędzi – na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu technologia

i nauka idą w parze. Interaktywne laboratoria, wirtualne symulacje, sztuczna inteligencja i innowacyjne metody dydaktyczne pozwalają studentom nie tylko zdobywać wiedzę, ale przede wszystkim rozwijać umiejętności praktyczne, które są kluczowe na rynku pracy. Od nutrigenomiki, przez biotechnologię, aż po precyzyjne rolnictwo i cyfrowe analizy – UPP to miejsce, gdzie teoria spotyka się z praktyką, a innowacje kształtują przyszłość nauki i przemysłu.

s. 24

Droga do sukcesu: kluczowe czynniki w wybieraniu uczelni

Wybór uczelni to jedna z najważniejszych decyzji, która wpływa na przyszłą karierę i rozwój osobisty. To nie tylko czas zdobywania wiedzy, ale także odkrywania pasji, nawiązywania nowych znajomości i budowania pierwszych doświadczeń zawodowych. Jak podjąć świadomą decyzję? Na co zwrócić uwagę przy wyborze szkoły wyższej i kierunku studiów? Wyjaśniamy, jak znaleźć najlepszą drogę do przyszłości.

Co w numerze? • Co w numerze?

s. 27

Integracja zamiast zakazów – jak wdrażać sztuczną inteligencję w szkolnictwie wyższym

Sztuczna inteligencja to nieunikniona rewolucja, która zmienia uniwersytet. Zamiast obaw i zakazów kluczowe jest strategiczne wdrażanie AI w dydaktyce, badaniach i administracji. Sztuczna inteligencja może wspierać nauczycieli, ułatwiać analizę danych i automatyzować rutynowe zadania, ale wymaga przemyślanej integracji. Wdrażając AI, musimy redefiniować zasady akademickiej uczciwości, uczyć krytycznego myślenia i kształcić specjalistów gotowych na przyszłość, pisze prof. UPP dr hab. Aneta Sawikowska, kierowniczka Pracowni Sztucznej Inteligencji.

NAUKA I BADANIA

s. 30

Koła naukowe – warto działać razem

Studia to nie tylko wykłady i egzaminy, ale także czas na rozwój i budowanie przyszłej kariery. Studenckie Koła Naukowe (SKN) to doskonała okazja do zdobywania praktycznego doświadczenia, rozwijania pasji i nawiązywania cennych kontaktów. Udział

w projektach badawczych, konferencjach czy współpracy z przemysłem może być kluczowym atutem na rynku pracy. SKN to nie tylko nauka – to przestrzeń do kreatywnych inicjatyw, które realnie wpływają na przyszłość studentów.

PYTANIE NUMERU

s. 52

Czy dorosłym wypada fascynować się naturą?

Czy zatrzymując się na chwilę, by podziwiać ptaka na gałęzi lub kroplę rosy

na liściu, spotkałeś się z pobłażliwym uśmiechem lub zdziwionym spojrzeniem? W świecie, gdzie zachwyt nad naturą bywa traktowany jako dziecinny kaprys, coraz rzadziej pozwalamy sobie na autentyczną bliskość z otaczającym nas światem. Dlaczego dorośli tracą wrażliwość na przyrodę? Czy umiłowanie natury to tylko domena naukowców i aktywistów? A może to klucz do lepszego zrozumienia siebie i świata? Warto zadać sobie te pytania, bo przyroda nie jest luksusem – jest częścią naszej codzienności, niezależnie od tego, czy ją dostrzegamy, czy nie.

TEMAT NUMERU

KARIERA ZACZYNA SIĘ NA UPP!

Przed młodym pokoleniem stoją wyzwania, których jeszcze niedawno nie potrafiliśmy sobie wyobrazić. Jakie kierunki studiów zapewnią absolwentom nie tylko pewne zatrudnienie, ale i możliwość kształtowania lepszej przyszłości? W tym wydaniu „Wieści Akademickich” przedstawiamy ofertę Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – uczelni, która kształci ekspertów gotowych na wyzwania XXI wieku.

Ochrona klimatu, ekoenergetyka, biotechnologia, weterynaria, innowacyjne technologie w przemyśle spożywczym – to tylko niektóre z dziedzin, które odpowiadają na potrzeby nowoczesnego rynku pracy. UPP zapewnia wysoki poziom edukacji, ale także przyjazne środowisko, sprzyjające wszechstronnemu rozwojowi studentów. W tym numerze pokażemy, jak wygląda życie akademickie, jak działa wsparcie dla studentów i jakie możliwości dają programy wymiany międzynarodowej.

Zapraszamy do odwiedzin na UPP, aby wesprzeć młodych w wyborze studiów, które otworzą przed nimi świat pełen możliwości!

PO CO NAM UNIWERSYTETY?

Z Profesorem **Piotrem Tryjanowskim** doskonale się rozmawia, choć jego niepowstrzymany strumień myśli, refleksji i skojarzeń trudno uchwycić w trzymające się sztywnych ram wypowiedzi. Udało nam się jednak odnaleźć najważniejszą odpowiedź na postawione pytanie.

Prognozuje się, że w niedalekiej przyszłości rola nauczyciela albo radykalnie się zmieni, albo straci rację bytu w obliczu możliwości rozwijającej się sztucznej inteligencji. Dlaczego mimo wszystko wciąż będziemy potrzebować uniwersytetów?

Uniwersytet to nie tylko edukacja, ale także prowadzenie badań naukowych, gdzie wciąż ma rację bytu – choć już przededefiniowany – wzorzec relacji mistrza i ucznia. Już dzisiaj wiadomo, że sztuczna inteligencja i modele językowe w pewnym momencie zatrzymają się, kiedy nie będą miały dostatecznie dużo nowych danych. Potrzebna jest refleksja nad tym wszystkim. Z pewnością będziemy musieli zmienić postrzeganie świata, samego studiowania i roli profesorów, jednak AI to tylko i aż narzędzia. Okropne i piękne zarazem. Wymuszą zmianę podejścia do edukacji – wyższej w szczególności, ale nas nie wykasują.

Czyli cokolwiek się wydarzy, uniwersytety będą nadal potrzebne?

Myślę, że nie w takiej liczbie i nie w takim modelu, w jakim obecnie funkcjonują. Obecnie działamy w pewnym „zamrożonym” systemie, bez namysłu nad tym, że pewnych rzeczy już nie ma sensu uczyć, bo lepiej zrobi to chociażby

YouTube. I nie jest to krytyka naszego czy któregośkolwiek uniwersytetu, tylko spostrzeżenie, jak szybko zmieniają się młodzi ludzie i sposób, w jaki pozyskują wiedzę. Natomiast uważam, że do refleksji, po co to wszystko robić i jaki jest cel pogłębiania wiedzy, trzeba trochę więcej rozmyślać, a właśnie

Triki?

Tak. Podam przykład ze swoich zajęć z ornitologii. Wiadomo, że każdy ma jakieś hobby, coś, czym interesuje się bardziej. Nawet ci, którzy mówią: ja to nic nie umiem, nic mnie nie interesuje. Pytam ich wtedy: to co pani/pan robi po godzinach? I padają odpo-

chwili ludzie idą na uczelnie nie tylko po dyplom, ale żeby spotkać drugiego człowieka. Żeby spełniało to warunki przyszłości, musimy zatem zrewidować relację mistrz – uczeń. I wcale nie chodzi o to, by od razu burzyć dotychczasową hierarchię, jednak nastał czas, by dopuścić do głosu studenta. Uczyć, przekazywać wiedzę, ale także rozmawiać. Przecież dla nich nowoczesne technologie są często chlebem powszednim i stary mistrz może się od nich czegoś nauczyć, a z kolei smartfon nie zastąpi tego, co daje kontakt z mistrzem.

Zmierzam do tego, że moim zdaniem uniwersytet – jak sama nazwa wskazuje – powinien rozwijać refleksję twórczą na temat pewnych wartości czy prawd uniwersalnych. Ale to wcale nie oznacza, że tylko prawd poznanych metodą naukową. Potrzebujemy namysłu nad sprawami uniwersalnymi z różnych punktów widzenia. Twórczej refleksji, niepolegającej na tym, że nadal „Jaś uczy Marcina”, jak – nie przymierzając – w wyższej szkole gotowania na gazie, gdzie ktoś coś przeczyta i przekazuje wiedzę studentom, sam twórczo tego nie uprawiając. Niekoniecznie w trakcie tak zwanych kursów podstawowych, natomiast gdy zdecydujemy się iść o krok dalej, tam już powinien pojawić się wspomniany mistrz, ktoś, kto się zajmuje procesem nauki, a ten dydaktyczny rozwija niejako przy okazji.

Wracając do relacji mistrz – uczeń...

...No właśnie, bo mistrz, jeśli ma otwartą głowę, to od czeladnika, od swojego ucznia uczy się nieprawdopodobnie dużo i razem idą do przodu. Ważne jest, żeby obie strony były tego procesu świadome. Mam wrażenie, że paru moich kolegów poniosło, nazwijmy to, naukowe porażki między innymi dlatego, że mieli w sobie absolutną blokadę pytania się młodszych osób o cokolwiek. Ja – powiem szczerze – w ogóle z tym nie mam problemu. Pytam i proszę o pomoc, być może nawet zbyt często. Ludzie mają z tym problemy, ponieważ do niedawna system ten działał inaczej. Najstarszy przekazywał wiedzę młodszemu, potem młodszy robił się starszy itd. Tymczasem na naszych oczach to się zmienia. Powstają urządzenia, których starsze generacje i nasza nie są w stanie opłacać w takim stopniu, jak młodzi.

My na uniwersytetach możemy więc pomagać w odkrywaniu pasji. I tutaj dochodzimy do najważniejszej kwestii, której nigdy nie zastąpi żadna sztuczna inteligencja.

te spokojne chwile refleksji decydują o sensie naszego istnienia.

W 2023 roku Światowe Forum Ekonomiczne stworzyło listę najważniejszych kompetencji przyszłości. Po pierwsze – kreatywność, po drugie – myślenie analityczne, po trzecie – posługiwanie się technologią oraz uwaga, ciekawość poznawcza i lifelong learning. Czy uniwersytety są przygotowane do tego, by wzmacniać te kompetencje?

Rozważania na temat przyszłości i kompetencji przyszłości już się pojawiają, ale przed nami jeszcze daleka droga. Osobiście uważam, że najistotniejsza jest ta wspomniana ciekawość. Niestety, my tę ciekawość w procesie edukacji od początku do końca zabijamy. To jest przytyk oczywiście do całego systemu edukacji, jego anachroniczności. Bo niech pani zobaczy, do nas na uczelnię przychodzą już ukształtowani ludzie, którzy mają za sobą szkołę podstawową i średnią.

Zmierzam do tego, że moim zdaniem uniwersytet – jak sama nazwa wskazuje – powinien rozwijać refleksję twórczą na temat pewnych wartości czy prawd uniwersalnych.

Dzieci w naturalny sposób są ciekawe świata. Gdy do naszej katedry przychodzą przedszkolaki – to jest bajka. Przychodzą dzieci z podstawówki – trochę słabsza bajka. Przychodzą licealiści – bywa paru zainteresowanych. Przychodzą studenci – w dużej części jest dramat, przynajmniej na początku. Nie jestem pewien, czy ciekawości możemy się nauczyć, ale możemy ją obudzić. I tu upatrywałbym jedną z naszych ról. A pomagając w tym pewne triki.

wiedzi: ja haftuję, ja tańczę, a ja interesuję się makijażem albo tatuażem. Czasem to całkowite dziwactwa, ale są! Po pierwszych czy drugich zajęciach wprowadzających proponuję moim studentom, by to swoje hobby w jakiś sposób powiązali z ptakami. Serce roście, kiedy się patrzy na to, jak im się nagle uruchamia kreatywność! Mam dzisiaj całą kolekcję niezwykłych prac, które powstały w tym procesie.

A co z pasją, która też wydaje się ważna, szczególnie w kontekście edukacji tłumiącej naszą naturalną ciekawość?

Pasję można zarazić, a przede wszystkim powinniśmy za nią podążać. Dużo prawdy jest w tym, że jeśli lubisz to, co robisz, nie przepracujesz jednego dnia. I wcale nie trzeba być naukowcem, żeby mieć takie poczucie. Obserwuję czasem kelnerki czy panie pracujące w urzędach i niektóre z nich – to po prostu widać po ich

uśmiechu i zachowaniu – zwyczajnie lubią to, co robią. My na uniwersytetach możemy więc pomagać w odkrywaniu pasji. I tutaj dochodzimy do najważniejszej kwestii, której nigdy nie zastąpi żadna sztuczna inteligencja.

Niech zgadnę – czynnik ludzki?

Dokładnie tak! Czytałem jakiś czas temu dyskusję francuskich filozofów, nie pomnę teraz nazwisk, którzy niemal zgodnie twierdzili, że w tej

Musimy zmienić ten paradygmat myślenia o świecie, że stary guru wie wszystko najlepiej. Ważne jest jednak, by przy weryfikowaniu dotychczasowej hierarchii mieć na względzie fakt, że nie chodzi o zamianę ról, tylko ich

wsi, spacerzy z babcią, która opowiadała o kwiatach, drzewach, ptaszkach. To wyraźny obraz z dzieciństwa, a pasja do nauki wzięła się z czytania książek. I to wszystkich jak leci, wszystkich dostępnych w bibliotece. Dziś

pojęcia o tym, jakie są fakty. A przecież w ostatnich 50 latach znacznie zwiększyła się liczebność wielu gatunków zwierząt i są w dobrej kondycji. Pomimo zmian klimatycznych i innych negatywnych czynników. To jest moim zdaniem budujące. Ja traktuję obserwację ptaków głównie naukowo. I dlatego myślę jeszcze – bardzo realistycznie – że uniwersytetów potrzebujemy po to, by wspólnie szukać rozwiązań tych najważniejszych problemów, z którymi wszyscy mamy obecnie do czynienia.

ROZMAWIAŁA

Agnieszka Krzysztoń

Co ważne, uniwersytety powinny być miejscem nie tylko na naukę i jej przekazywanie, ale także na rozmowę, taką przy kawie czy herbacie. O wszystkim i o niczym. Bo właśnie wtedy często zbliżamy się do prawd uniwersalnych.

przedefiniowanie. Co ważne, uniwersytety powinny być miejscem nie tylko na naukę i jej przekazywanie, ale także na rozmowę, taką przy kawie czy herbacie. O wszystkim i o niczym. Bo właśnie wtedy często zbliżamy się do prawd uniwersalnych.

Wspomniał Pan Profesor o pasji i ciekawości. Proszę powiedzieć, jaka była Pana ścieżka naukowa? Dlaczego biologia?

Teraz – z perspektywy czasu – stwierdzam, że nie rozumiem tych, którzy biologii nie wybierają! Przecież *bios* znaczy życie! Ja mam wrażenie, że w tym zmieniającym się świecie tylko ona jest dzisiaj stała i tylko ona daje odpowiedzi na najważniejsze obecnie pytania czy problemy! U mnie zaczęło się od dziecięcej fascynacji przyrodą i na szczęście nikt nie zdołał jej stłamsić. We wspomnieniach mam dom dziadków na

lepiej przypominam sobie kolory ich okładek niż same tytuły, ale zadziało to uzależniająco. Miałem też ogromne szczęście do ludzi, których napotykałem na swojej drodze. Poza tym pomogła mi niezłomna postawa życiowa, nawet wbrew krytyce – po prostu robić swoje.

Pasjonuje Pana ornitologia, chciałabym więc zapytać, czy jest coś, czego moglibyśmy się nauczyć od ptaków?

Cóż, jesteśmy oczywiście zupełnie odmiennymi organizmami. Dla mnie ich obserwacja wiąże się z głębokimi przeżyciami estetycznymi. Ptaki w locie są po prostu piękne. W śpiewie też. A piękno jest w życiu ważne. Natomiast jest jedna rzecz, której z pewnością moglibyśmy się od nich nauczyć, mianowicie zdolności adaptacyjnych. Karmieni niezliczonymi tragicznymi informacjami o ginących gatunkach, nie mamy

Prof. dr hab. dr h.c. Piotr Tryjanowski

Prof. dr hab. dr h.c. Piotr Tryjanowski (ur. 1970) – jeden z najczęściej cytowanych biologów w Polsce, kierownik Katedry Zoologii (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu). Badacz fauny miast, przede wszystkim zaś interakcji zwierząt i ludzi. Pracował w projektach Międzyrządowego Panelu ds. zmian Klimatu (IPCC), którego praca została wyróżniona Pokojową Nagrodą Nobla (2007) za badania dotyczące klimatu i Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN). Opublikował 17 książek i ponad 300 artykułów naukowych w najlepszych czasopismach o międzynarodowym zasięgu. Współautor książek, m.in. *Ornitologii terapeutycznej*, oraz kilkunastu prac o faunie i florze miast, ale także o tym, jak kontakt z przyrodą wpływa na pracę mózgu i ogólny dobrostan. W wolnych chwilach lubi z pasją obserwować ptaki, saczyć morawskie wina, jeść sery i zachwycać się beczaniem owiec.

CHODZI O TO, BY BUDOWAĆ SWOJĄ PRZEWAGĘ NAD TYM, CO

Profesor Ireneusz Laks

szeffuje od niedawna poszerzonemu kompetencyjnie o sztuczną inteligencję Centrum E-Learningu. Z naszej rozmowy wyłania się plan działania, który ma ułatwić środowisku naszego Uniwersytetu nie tylko korzystanie z narzędzi AI, ale i zachowanie zdrowych proporcji między tym, co ludzkie, a tym, co sztuczne.

Czy wyobraża Pan sobie dzisiaj pracę bez wsparcia sztucznej inteligencji?

Tak, jak najbardziej. Należę do generacji, która dobrze pamięta czasy, gdy jej nie było. Mam umiejętności i nawet przyzwyczajenia, które pozwalają na wykonywanie tych samych prac, co wspierane obecnie przez sztuczną inteligencję. A to pokazuje, że ona nie musi istnieć, niemniej trzeba przyznać, że jest przydatna. Dzięki niej nie tracę czasu na rzeczy, które mogą być zautomatyzowane. I uważam, że właśnie tak należy te narzędzia traktować: jako wspomagające, a nie zastępujące. Tymczasem coraz powszechniejsze jest przekonanie, że AI nas zastąpi. Bo przecież po wpisaniu jakiegoś zagadnienia np. do ChatGPT, natychmiast dostajemy zadowalającą odpowiedź...

Co skłoniło Pana do zgłębiania tematyki AI?

Moje doświadczenie z AI to nie jest okres ostatnich kilku lat. Miałem z nią do czynienia już dwadzieścia lat temu, kiedy sztuczna inteligencja i jej zastosowanie były właściwie niezbrane. Współpracowałem wtedy z osobami, które zajmowały się AI na Uniwersytecie Adama Mickiewicza. Ale wówczas nie działała ona tak jak dzisiaj. Nie było danych, na których mogłaby się nauczyć wystarczająco dużo, żeby wspierać pewne procesy. To się zmieniło wraz z przełomem technologicznym związanym z dostępem do sieci szerokopasmowych. Jak grzyby po deszczu pojawiały się portale społecznościowe, różnego typu bazy danych i algorytmy przetwarzania. Nagle te algorytmy, które już istniały, mogły zacząć się uczyć i znajdować rozwiązania. I oczywiście znalazł się inwestor, który zrozumiał, że to jest przyszłość. Że ilość informacji, którą mamy w internecie w zdigitalizowanej formie, jest tak wielka, że przestajemy nad tym panować. Kolejnym krokiem było stworzenie systemów LLM, takich jak ChatGPT. W sumie przebiegało to bardzo płynnie, od fazy eksperymentalnej po powszechne zastosowanie. A wracając do pytania, interesowałem się sztuczną inteligencją przede wszystkim w związku z dwoma ważnymi dla mnie obszarami: dydaktycznym, na którym się koncentruję, i badań naukowych, w których AI potrafi przyspieszyć wiele

procesów. Korzystam z tego świadomie. To bardzo ważna kwestia – mieć świadomość, z czym mamy do czynienia, w czym AI może nas zastąpić, a w czym nie. Pamiętać, że ona popełnia błędy i nie możemy jej pozostawić bez żadnej kontroli. Wielokrotnie powtarzam to moim studentom.

Podejrzewam, że m.in. temu ma służyć Centrum E-Learningu i Sztucznej Inteligencji na UPP?

Tak. Warto zacząć od tego, że kilka lat temu powstało Centrum E-Learningu, które miało się zająć kwestiami związanymi z nauczaniem zdalnym. Potrzeba ta stała się paląca w okresie pandemii. Teraz równie istotna jest kwestia implementowania narzędzi sztucznej inteligencji. Stąd poszerzenie i nazwy, i obszaru działań. Centrum pomyślane jest jako miejsce, w którym środowisko związane zarówno z dydaktyką, jak i z badaniami naukowymi otrzymuje wsparcie w świadomym korzystaniu ze sztucznej inteligencji w tych obszarach, w których ma ona zastosowanie. Czyli z jednej strony chcemy pokazywać obszary implementacji, a z drugiej – zastosowań. Wszystko to wymaga pewnej systematyzacji, ponieważ wraz z korzystaniem z narzędzi AI pojawiło się mnóstwo pytań. W przypadku prac naukowych to może być, dajmy na to, kwestia praw autorskich. Podam przykład: jeżeli wykorzystaliśmy narzędzie AI do stworzenia przeglądu literatury, ale nawet nie zajrzeliśmy do tych publikacji, nie zweryfikowaliśmy ich, a jedynie wygenerowaliśmy i wkleiliśmy ten przegląd, to kto jest autorem pracy? Czy mogę to sobie przypisać? Czy w spisie literatury powinienem wyraźnie napisać, że korzystałem z narzędzia AI? Nie można przecież ignorować kwestii własności intelektualnej.

Centrum ma za zadanie uporządkować pewne sprawy, zapewnić wsparcie władzom rektorskim i nauczycielom. I oczywiście śledzić to, co dzieje się ze sztuczną inteligencją, która bardzo szybko się rozwija. To, co było aktualne trzy miesiące temu i wydawało nam się ważne, nagle przestaje takie być, bo pojawia się nowe rozwiązanie, nowe narzędzie, które wszystko zmienia. My w Centrum będziemy cały czas obserwować zmiany, a następnie je prezentować. Z drugiej

strony będziemy też kładli nacisk na to, żeby nie zatracić podstawowych ludzkich umiejętności i wiedzy, którą trzeba nabyć czy to na poziomie studenckim, czy później na poziomie naukowym. Narzędzie nie może przecież być naszym mentorem. Na razie to jeszcze nauczyciel ma przewagę. Ale nie wiadomo, jak będzie za pół roku, rok, za dwa lata? Chodzi więc o to, by budować i podkreślać swoją przewagę nad tym, co maszynowe.

A jak funkcjonowanie Centrum przekłada się na działania studentów?

W sumie bardzo podobnie. Będziemy przybliżać dostępne narzędzia i pokazywać ich zastosowanie, ale cały czas łącząc to z budowaniem świadomości, o której wcześniej wspominałem. Czyli uczymy, w jaki sposób je wykorzystywać, zachowując krytyczne myślenie i przestrzegając kwestii formalnoprawnych. Bo poddanie się sztucznej inteligencji wiąże się z utratą niezależności. Co ją nam zapewnia? Wiedza! A oprócz wiedzy? Wspomnienia! To jest to, czego nikt nam nie odbierze i co stanowi o naszej unikalności. Jeżeli sami pozbywamy się potrzeby przyswajania wiedzy – w sposób mniej czy bardziej świadomy – przez korzystanie z narzędzi AI, to proszę zobaczyć, jaki mechanizm się w nas buduje: po co się uczyć, skoro można napisać dobry prompt i uzyskać gotową odpowiedź? Tłumaczę więc studentom, czym jest sztuczna inteligencja, jak działa i w czym może nas zastąpić, zawsze podkreślając: bądź mądrzejszy od komputera. To ty masz być przewodnikiem. W zespole często rozmawiamy o tym, że powinniśmy przyjąć rolę weryfikatorów zmian, wskazujących na ich dobre i złe strony. Ograniczać zagrożenia i maksymalizować korzyści, cały czas pamiętając o kwestiach etyki, własności intelektualnej i wyższości człowieka nad maszyną.

Czyli chodzi o to, że musimy rozumieć, czego chcemy od sztucznej inteligencji?

Tak – pamiętać, że to tylko nasz asystent, który bierze na siebie czasochłonną, automatyczną i mozołną pracę, pozbawioną twórczego pierwiastka, np. zbieranie czy analizowanie danych na dużych zbiorach. Tak jest zarówno w dydaktyce, jak i w pracy

naukowej. Trzeba umieć wskazać, gdzie była moja praca twórcza – czy to odpowiednio napisany prompt, czy może fakt, że spojrzałem na dany problem od innej strony? Czyli mój wpływ polegał na tym, że zauważyłem, jak inaczej można spojrzeć na określone dane. To było moje nowe podejście. I tu dochodzi jeszcze kolejna rzecz – konieczność weryfikacji, walidacji otrzymanych wyników. Warto podkreślać, że to niezbędne. Ufać powinno się tylko sobie.

Czyli na pewno trzeba zachować czujność, korzystając z narzędzi AI...

Czujność to jedno, a drugie – czego bardzo się obawiam, obserwując swoich studentów, z których wielu idzie na skróty – to nie iść na łatwiznę. Bezrefleksyjne podejście do sztucznej inteligencji sprawia, że uczymy się być biernymi. Bo po co pogłębiać wiedzę, skoro ktoś to zrobi za mnie? Jak temu zapobiec? Właśnie nad tym głowić się będzie nasze Centrum. Bierność może bowiem spowodować, że wykształcimy osoby bardzo, ale to bardzo podatne na różne czynniki wpływu, ponieważ nie będą potrafiły samodzielnie myśleć. A czego ma nauczyć szkoła wyższa? Zdolności do samodzielnego, kreatywnego myślenia. A kiedy to nastąpi? Gdy ma się w głowie – w swoim „komputerze”, w swojej pamięci – wystarczającą ilość informacji, aby to samodzielnego myślenie wdrożyć.

Wygląda na to, że system edukacji musi się mocno zmienić. Czy jesteście na to gotowi?

Myślę, że to jedna z ważniejszych ról naszego Centrum. Wdrożyć zmiany, dopasować je do kwestii formalnoprawnych i zapoznać z tym całe środowisko uniwersyteckie. Jedno jest pewne – od sztucznej inteligencji nie uciekniemy, dlatego musimy ją oswoić. I trochę inaczej spojrzeć np. na prace dyplomowe. Być może już niedługo odejdziemy od oceny choćby wielkich przeglądów literatury, które mogą być przygotowane przy wsparciu narzędzi AI, a będziemy próbowali sprawdzić, czy student to zweryfikował. I ważniejsze w ocenie będą np. badania, które student wykonał samodzielnie, nawet jeśli są proste, oraz umiejętność ich opisu. Ważniejszy od samej pracy będzie egzamin ustny.

A to oznacza, że zmieni się rola wykładowcy?

Z pewnością. Naszą rolą będzie wskazywanie młodym ludziom, wchodzącym w życie zawodowe, jakie narzędzia i technologie mają do dyspozycji, na ile mogą one zastępować naszą pracę, ale w taki sposób, abyśmy nie zatracili umiejętności samodzielnego myślenia. Czyli naszą rolą będzie weryfikacja umiejętności kreatywnego myślenia w danej dziedzinie na pewnym podstawowym poziomie, umożliwiającym świadome

wykorzystanie narzędzi. Tak naprawdę na poziomie akademickim musimy wrócić do uczenia podstaw. Najpierw bez udziału technologii, pokazując prawa rządzące danym zjawiskiem czy procesem. Dopiero później można wprowadzać technologię. Na kilku pierwszych prowadzonych przeze mnie zajęciach z informatycznych podstaw projektowania w ogóle nie korzystamy z komputerów. Jest tylko kartka i ołówek. Dopiero wtedy okazuje się, jak bardzo trudno nie zerkać co chwilę po odpowiedzi do smartfona! Uważam, że takie otrzeźwienie jest bardzo potrzebne. I mówię – sprawdzam! Ciebie jako studenta, jako człowieka, a nie Twoje umiejętności korzystania z AI.

ROZMAWIAŁA
Agnieszka Krzysztoń

Prof. UPP dr hab. inż. Ireneusz Laks

Kierownik Katedry Budownictwa i Geoinżynierii na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Jego działalność naukowa koncentruje się na wykorzystaniu metod numerycznych w modelowaniu transformacji przepływów w sieciach rzecznych, zastosowaniu wielokryterialnych metod analizy procesów decyzyjnych w inżynierii środowiska oraz implementacji narzędzi z obszaru machine learning w rozwiązywaniu złożonych zagadnień inżynierskich i środowiskowych. Jest inicjatorem powstania, w ramach Centrum e-learningu, innowacyjnego laboratorium 3D, wspierającego kształcenie poprzez wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań wizualizacyjnych i projektowych.

NAUCZYZCIEL AKADEMICKI

– KLUCZ DO EDUKACJI
I PRZYSZŁOŚCI STUDENTÓW

II Plebiscyt na Najlepszych Nauczycieli Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu został rozstrzygnięty. Wydarzenie, którego organizatorami byli Konwent Samorządu Studenckiego oraz Dział Studiów i Spraw Studenckich, stało się okazją do wyróżnienia pedagogów, którzy z pasją i zaangażowaniem kształtują przyszłych specjalistów. Oficjalna gala wręczenia nagród odbyła się 27 stycznia 2025 roku w Kolegium Rungego.

UNIwersYTET PRZYRODnicZY W POZNANIU

EDUKACJA TO NIE TYLKO PRZEKAZYWANIE WIEDZY

Dobry nauczyciel akademicki to nie tylko wykładowca, ale także mentor, inspirator i przewodnik w procesie zdobywania kompetencji. To on rozbudza ciekawość, motywuje do poszukiwania odpowiedzi i wskazuje drogi rozwoju. Jego rola jest kluczowa w kształtowaniu nie tylko wiedzy, ale i postaw studentów, którzy staną się ekspertami w swoich dziedzinach. Plebiscyt na Najlepszych Nauczycieli UPP to wyraz uznania ze strony studentów dla tych wykładowców, którzy potrafią połączyć naukę z praktyką, teorię z doświadczeniem, a dydaktykę z prawdziwą pasją.

LAUREACI II PLEBISCYTU NA NAJLEPSZYCH NAUCZYCIELI UPP

- Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii: dr inż. Marcin Kolasiński
- Wydział Leśny i Technologii Drewna: dr inż. Adrian Łukasz Kasztelan

- Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach: dr hab. Katarzyna Barbara Serwańska-Leja
- Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu: prof. UPP dr hab. Aleksander Franciszek Siger
- Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej: dr inż. Aleksander Krzysztof Jędrus
- Wydział Ekonomiczny: dr Damian Paweł Puślecki
- Nagrodę główną - tytuł Najlepszego Nauczyciela Akademickiego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – otrzymał dr inż. Adrian Łukasz Kasztelan.

Laureaci plebiscytu pokazują, że dydaktyka może być pasją. Ich zaangażowanie buduje jakość kształcenia na UPP, sprawiając, że studia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu są nie tylko nauką, ale również pełną inspiracji i możliwości przygodą.

SUPPER- PRZYSZŁOŚCIOWE STUDIA

– UPP KSZTAŁCI
NIEZBĘDNE KADRY
SPECJALISTÓW

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu tworzy nowoczesną ofertę edukacyjną, wychodzącą naprzeciw globalnym wyzwaniom, takim jak zmiany klimatyczne, zrównoważony rozwój, innowacje technologiczne czy potrzeba tworzenia zdrowego, bezpiecznego świata. Kształcenie studentów na UPP koncentruje się na przygotowaniu ich do pracy w branżach przyszłości, które będą odgrywać kluczową rolę w dynamicznie zmieniającym się świecie. Oferta UPP obejmuje obszary związane z naukami przyrodniczymi, technicznymi, rolniczymi, leśnymi, weterynaryjnymi i ekonomicznymi, a programy studiów są tak zaprojektowane, aby łączyć solidną wiedzę teoretyczną z praktycznym przygotowaniem do zawodów odpowiadających potrzebom rynku pracy.

ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ I OCHRONA ŚRODOWISKA

W odpowiedzi na globalne wyzwania związane z ochroną środowiska oraz zmianami klimatycznymi Uniwersytet Przyrodniczy kształci specjalistów, którzy będą w stanie wprowadzać innowacyjne rozwiązania technologiczne, zarządzać zasobami naturalnymi i chronić nasze ekosystemy. Kierunki takie jak: **ochrona środowiska, leśnictwo, ekoenergetyka, inżynieria ochrony klimatu** czy **gospodarka przestrzenna** przygotowują studentów do pracy w sektorach związanych z ochroną przyrody, odnawialnymi źródłami energii i zarządzaniem zasobami naturalnymi. To dziedziny, które będą miały kluczowe znaczenie w walce ze skutkami zmian klimatycznych, w związku z koniecznością stosowania się do zasad zrównoważonego rozwoju.

INNOWACYJNE TECHNOLOGIE I INŻYNIERIA

Rozwój technologii i postęp w dziedzinie inżynierii są fundamentem przyszłych zawodów, dlatego kierunki związane z **informatyką, biotechnologią, inżynierią rolniczą, inżynierią hydrotechniczną, inżynierią środowiska** oraz **technologią drewna** przygotowują młodych ludzi do wdrażania innowacyjnych rozwiązań. Nowoczesne technologie, takie jak analiza danych, sztuczna inteligencja czy biotechnologia, będą miały decydujące znaczenie w rozwoju przemysłów przyszłości, w tym w rolnictwie, produkcji energii czy zarządzaniu zasobami wodnymi. Programy studiów są tak opracowane, by zapewnić solidną wiedzę teoretyczną połączoną z praktycznymi umiejętnościami

w obszarze nowych technologii, które już teraz rewolucjonizują nasze życie.

ODPOWIEDZIALNE ROLNICTWO I PRODUKCJA ŻYWNOŚCI

Wraz z liczebnością populacji rosną wyzwania związane z produkcją żywności, dlatego Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu stawia na kształcenie specjalistów w zakresie **rolnictwa, biologii stosowanej, zootechniki, technologii żywności i żywienia człowieka, projektowania żywności, jakości i bezpieczeństwa żywności** oraz **ogrodnictwa**. Te kierunki odpowiadają na potrzeby związane z produkcją zdrowej żywności, ze zrównoważonym rolnictwem i wprowadzaniem innowacyjnych technologii do procesów produkcji żywności. Absolwenci tych kierunków będą w stanie dostarczać rozwiązania, które zapewnią bezpieczeństwo żywnościowe i efektywność produkcji, minimalizując przy tym negatywny wpływ na środowisko.

EKONOMIA, ZARZĄDZANIE I FINANSE W DOBIE ZMIAN

Kierunki takie jak **ekonomia** oraz **finanse i rachunkowość** przygotowują przyszłych liderów w dziedzinie zarządzania i analizy gospodarczej, biegłych w problematyce dynamicznie zmieniającej się gospodarki. Współczesne wyzwania gospodarcze wymagają nowoczesnych narzędzi analitycznych, skutecznego zarządzania i strategicznego myślenia. Studenci tych kierunków uczą się, jak radzić sobie w globalnym środowisku gospodarczym, jak reagować

KIERUNKI STUDIÓW 1 STOPNIA

- AGROTURYSTYKA
- ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU
- BIOLOGIA STOSOWANA
- BIOTECHNOLOGIA
- DIETETYKA
- EKOENERGETYKA
- EKONOMIA
- FINanse I RACHUNKOWOŚĆ
- GOSPODARKA PRZESTRZENNA
- INFORMATYKA I INŻYNIERIA DANYCH
- INŻYNIERIA HYDROTECHNICZNA
- INŻYNIERIA OCHRONY KLIMATU
- INŻYNIERIA ROLNICZA
- INŻYNIERIA ŚRODOWISKA
- JAKOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCI
- LEŚNICTWO
- OCHRONA ŚRODOWISKA
- OGRODNICTWO
- PROJEKTOWANIE MEBLI
- PROJEKTOWANIE ŻYWNOŚCI
- ROLNICTWO
- TECHNOLOGIA DREWNA
- TECHNOLOGIA ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIE CZŁOWIEKA
- WETERYNARIA
- ZOOTECHNIKA

na zmiany i jak wykorzystywać nowe technologie w zarządzaniu organizacjami i przedsiębiorstwami.

Ponadto kierunki związane z agrobiznesem łączą wiedzę o ekonomii z praktycznymi aspektami rolnictwa, przygotowując specjalistów do zarządzania gospodarstwami rolnymi, produkcją żywności i handlem w sektorze rolniczym. Agrobiznes to dynamicznie rozwijająca się dziedzina, która obejmuje aspekty zarządzania przedsiębiorstwami i technologie rolnicze, odpowiadające na wyzwania związane z efektywnym wykorzystaniem zasobów i zapewnieniem konkurencyjności w branży rolniczej.

ZDROWIE I DOBROSTAN

W obliczu rosnącej świadomości zdrowotnej społeczeństw kierunki takie jak **dietetyka**, **weterynaria**, **biotechnologia** i **zootechnika** kształcą specjalistów, którzy będą odpowiedzialni za poprawę zdrowia ludzi i zwierząt. Problemy związane ze zdrowiem żywnościowym, leczeniem zwierząt czy zapobieganiem chorobom stanowi nieodzowną część współczesnego świata, w którym zdrowie i dobrostan są coraz bardziej cenione. Studenci zdobywają nie tylko teoretyczną wiedzę, ale również praktyczne umiejętności, pozwalające na efektywną pracę w branży ochrony zdrowia i opieki nad zwierzętami.

Kierunki studiów na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu są odpowiedzią na wyzwania współczesnego świata. Zrównoważony rozwój, innowacje technologiczne, rolnictwo i produkcja żywności, ekonomia, zarządzanie, a także zdrowie i dobrostan – to obszary, które będą miały kluczowe znaczenie w przyszłości. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu kształci specjalistów, którzy nie tylko zdobywają solidną wiedzę teoretyczną, ale również rozwijają umiejętności praktyczne. Pozwolą im one na skuteczne działanie w dynamicznie zmieniającym się świecie, budowanie przyszłości pełnej innowacji, opartej na zrównoważonym rozwoju i zdrowiu.

Iwona Cieślík

rzeczniczka prasowa UPP

TECHNOLOGIA, KTÓRA UCZY

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu od lat stawia na innowacyjne podejście do nauczania, łącząc nowoczesne technologie z praktyką. Studenci mają dostęp do zaawansowanych narzędzi i interaktywnych metod edukacyjnych, które wzbogacają ich wiedzę teoretyczną, a przede wszystkim uczą zastosowania jej w realnym świecie. Dzięki temu absolwenci są doskonale przygotowani do pracy na dynamicznie zmieniającym się rynku zawodowym.

NOWOCZESNE LABORATORIA

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu dysponuje wyjątkowymi przestrzeniami edukacyjnymi. Przykładem jest laboratorium badań molekularnych nad metabolizmem w Katedrze Żywienia Człowieka i Dietetyki, wyposażone w nowoczesną aparaturę, która pozwala studentom przeprowadzać analizę genów i metabolizmu, wprowadzając ich w świat nutrigenomiki i nauki o odżywianiu.

Na Wydziale Ekonomicznym funkcjonuje laboratorium A-FEEL (Agri-Food Economics Experimental Laboratory), w którym prowadzone są badania z obszaru ekonomii behawioralnej i eksperymentalnej. Badania ukierunkowane są na analizę zachowań i motywów działań podmiotów w sektorze rolno-spożywczym w zakresie zrównoważonej produkcji i konsumpcji, a ich wyniki przyczyniają się do opracowywania metod zwiększenia świadomości środowiskowej oraz wprowadzania interwencji promujących neutralną dla klimatu i zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym. Specjalistyczny sprzęt, taki jak EEG czy eye-tracker, pozwala na szczegółowe śledzenie reakcji osób badanych. Stanowi istotny element naukowej analizy decyzji ekonomicznych.

Wydział Leśny i Technologii Drewna dysponuje Laboratorium Innowacyjnych Technologii Obróbkowych, przestrzenią edukacyjno-badawczą wyposażoną w najnowocześniejsze technologie obróbkowe branży drzewnej. Jego wartość sięga prawie 1 mln euro, a wyposażenie jest na bieżąco wymieniane na najnowsze modele dostępne na rynku. Dzięki temu studenci mają dostęp do najnowocześniejszych rozwiązań technologicznych, które odpowiadają wyzwaniom przemysłu przyszłości.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach dysponuje Platformą edukacyjną LabStation. Odpowiada ona na potrzeby pracodawców i dydaktyków,

oferując studentom nowoczesne narzędzia i możliwość podnoszenia kompetencji w obszarze profilaktyki, diagnostyki i terapii chorób cywilizacyjnych, zwiększając atrakcyjność absolwentów Wydziału na rynku pracy. Wirtualne laboratorium pozwala unikać badań na zwierzętach, zgodnie z metodą 3R i przepisami unijnymi. Zdobywane na zajęciach kompetencje cyfrowe obejmują projektowanie zadań, analizę danych, współpracę i krytyczne myślenie. Wydział dysponuje także wirtualną platformą edukacyjną, umożliwiającą studentom rozwijanie umiejętności z obszaru biologii, dobrostanu, higieny i profilaktyki zwierząt oraz technologii stosowanych w produkcji zwierzęcej. Dzięki technologii VR mogą oni odwiedzać wirtualne ферmy i laboratoria. To realistyczna symulacja zastępująca fizyczne wizyty, zwłaszcza w miejscach objętych obostrzeniami bioasekuracyjnymi. Interaktywna przestrzeń robocza tworzona jest na podstawie zdjęć i wideo 360°, a studenci mogą wchodzić w interakcję z wirtualnym środowiskiem za pomocą gogli i kontrolerów. Platforma pozwala na symulację rzeczywistych procedur, takich jak korekcja racic czy inseminacja, poszerzając kompetencje praktyczne studentów przed podjęciem pracy ze zwierzętami.

ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE W NAUKACH O ŻYWNOSCI I ŻYWIENIU

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu to miejsce, gdzie nauka spotyka się z innowacją! Studenci, zdobywając wiedzę w nowoczesnych laboratoriach, mają dostęp do najnowszych technologii, które rewolucjonizują przemysł spożywczy.

W Katedrze Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego przyszli specjaliści korzystają m.in. z drukarki

3D do żywności, eksperymentując z nowymi składnikami, teksturami i formami produktów. Dzięki temu rozwijają kreatywność i poznają technologie, które kształtują przyszłość branży spożywczej. W laboratoriach technologicznych zgłębiają tajniki nowoczesnych metod produkcji i utrwalania żywności. Ultradźwięki w przetwórstwie? Kuchnia molekularna? A może produkcja piwa? Te innowacyjne zagadnienia to codzienność naszych studentów.

Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności dysponuje profesjonalnie wyposażoną halą półtechniki, gdzie przyszli inżynierowie uczą się praktycznego podejścia do bioprocessów. Badania nad związkami przeciwzapalnymi i przeciwnowotworowymi? Takie możliwości daje specjalistyczna pracownia hodowli komórek i tkanek zwierzęcych, w której studenci prowadzą eksperymenty *in vitro*. Dzięki dostępowi do pracowni cytometrii, chromatografii, mikrobiologii i genetyki mogą korzystać z najnowocześniejszych metod analizy w obszarze life science.

W Katedrze Mleczarstwa i Inżynierii Procesowej studenci odkrywają tajniki inżynierii żywności w doskonale wyposażonych laboratoriach technologicznych. Znajduje się tu również pracownia druku 3D oraz nowoczesne stanowiska wykorzystujące sztuczną inteligencję (AI). Dzięki AI mogą nie tylko projektować innowacyjne produkty spożywcze, ale także planować i realizować zaawansowane projekty technologiczne – te kompetencje już wkrótce staną się kluczowe na rynku pracy.

Z kolei Katedra Żywienia Człowieka i Dietetyki to przestrzeń, w której nauka o zdrowym odżywianiu łączy się z praktyką. Studenci mają dostęp do specjalistycznych pracowni analizy składu ciała, gdzie mogą badać parametry fizjologiczne i oceniać stan odżywienia organizmu. To

także jedyny kierunek, który daje możliwość zdobycia doświadczenia w profesjonalnej poradni dietetycznej, gdzie pod okiem ekspertów młodzi specjaliści uczą się pracy z pacjentem i układania indywidualnych planów żywieniowych. To idealne miejsce dla tych, którzy chcą wpływać na zdrowie i jakość życia ludzi przez świadome podejście do diety i żywienia.

EDUKACJA PRAKTYCZNA I INNOWACYJNE TECHNOLOGIE NA KIERUNKACH WYDZIAŁU ROLNICTWA, OGRODNICTWA I BIOTECHNOLOGII

Na kierunkach takich jak rolnictwo, ochrona środowiska i biotechnologia, innowacyjne metody nauczania opierają się na wykorzystaniu nowoczesnych technologii, znacząco podnosząc jakość kształcenia i przygotowując studentów do wyzwań współczesnego rynku pracy. Mikroskopy cyfrowe pozwalają na precyzyjną analizę próbek biologicznych i gleby, kluczową w badaniach biotechnologicznych i ekologicznych. Ich zaawansowane funkcje, takie jak możliwość obrazowania w czasie rzeczywistym i analizy komputerowej, wspierają proces nauczania w laboratoriach akademickich.

Wykorzystanie dronów do analizy obrazów multispektralnych w rolnictwie cyfrowym rewolucjonizuje sposób, w jaki studenci uczą się o zarządzaniu uprawami i zasobami naturalnymi. Dzięki danym zbieranym w czasie rzeczywistym mogą one monitorować kondycję roślin, wilgotność gleby czy wykrywać zagrożenia, np. szkodniki lub choroby, będące istotnym elementem rolnictwa precyzyjnego.

SYMULACJE I PRAKTYCZNE EKSPERYMENTY W NOWOCZESNYM PROJEKTOWANIU MEBLI

Wyjątkowym przykładem zastosowania innowacji w edukacji jest symulator wieku wykorzystywany w Katedrze Meblarstwa. Ułatwia on studentom projektowanie mebli i elementów wyposażenia wnętrz z myślą o seniorach, umożliwiając młodym projektantom lepsze zrozumienie potrzeb tej grupy wiekowej. Symulator, który można dostosować do indywidualnych potrzeb, jest dostępny w wersji umożliwiającej drukowanie elementów 3D, co zwiększa jego praktyczność.

INNOWACJE W KSZTAŁCENIU WETERYNARYJNYM I NAUKACH O ZWIERZĘTACH

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach nowoczesne technologie odgrywają kluczową rolę w kształceniu studentów w obszarze nauk weterynaryjnych. Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej dysponuje zaawansowanym sprzętem diagnostycznym – jednym z najnowocześniejszych w Polsce urządzeń do tomografii komputerowej, a także rezonansem magnetycznym, profesjonalnymi ultrasonografami oraz najnowocześniejszym sprzętem chirurgicznym i rehabilitacyjnym dla zwierząt. Studenci odbywają tu naukę w warunkach, jakie napotkają w przyszłej praktyce zawodowej.

Uniwersyteckie Centrum Dobrostanu i Zdrowia Zwierząt wyposażone jest w specjalistyczną aparaturę do analizy składu substancji biologicznych, obrazowania

komórkowego, mikroskopii konfokalnej i elektronowej oraz do badań *in vitro*. Na wyposażeniu znajdują się także komory respiracyjne do monitorowania emisji gazów z produkcji zwierzęcej, a także jedna z najnowocześniejszych w Polsce sal sekcyjnych dla zwierząt, wyposażona w system audiowizualny umożliwiający prowadzenie szkoleń zdalnych z zakresu patomorfologii i patologii weterynaryjnej.

Wydział dysponuje również w pełni wyposażoną Pracownią Parazytologii, zajmującą się badaniem pasożytów u zwierząt wszystkich gromad – od ryb po ssaki. Dodatkowo, nowoczesne laboratoria mikrobiologiczne, genetyczne i biotechnologiczne umożliwiają prowadzenie badań nad wieloma chorobami, diagnostyką molekularną i innowacyjnymi metodami terapeutycznymi.

Infrastruktura Centrum służy nie tylko studentom weterynarii, ale także zootechniki i biologii stosowanej, zapewniając im dostęp do najnowocześniejszych technologii w pracy laboratoryjnej, diagnostyce oraz badaniach nad zdrowiem i dobrostanem zwierząt.

NOWOCZESNE ZAPLECZE BADAWCZE DLA INŻYNIERÓW I KLIMATOLOGÓW

Studenci inżynierii hydrotechnicznej, gospodarki przestrzennej, inżynierii ochrony klimatu i ekoenergetyki mają dostęp do unikalnych laboratoriów badawczych i infrastruktury technologicznej, które umożliwiają prowadzenie zaawansowanych analiz środowiskowych oraz zdobywanie praktycznych umiejętności.

W Laboratorium dronowym studenci uczą się obsługi dronów wykorzystywanych w monitoringu ekosystemów

wodnych, analizie terenów podmokłych i ocenie wpływu zmian klimatycznych na zasoby wodne. Dzięki dronom wyposażonym w kamery multispektralne i termowizyjne możliwe jest prowadzenie precyzyjnych badań nad jakością wód, retencją oraz wykrywaniem anomalii hydrologicznych. Studenci mają okazję pracować nad rzeczywistymi projektami badawczymi i środowiskowymi, zdobywając praktyczne umiejętności w obszarze mapowania, analizy danych teledetekcyjnych i interpretacji obrazów satelitarnych.

Z kolei KOMPLAB to nowoczesne laboratorium komputerowe, w którym przyszli inżynierowie uczą się modelowania procesów wodnych i klimatycznych przy użyciu najwyższej klasy oprogramowania inżynierskiego. Studenci pracują z zaawansowanymi narzędziami do symulacji przepływów wód powierzchniowych i podziemnych, projektowania systemów melioracyjnych, analizy skutków powodzi oraz modelowania zmian klimatycznych. W ramach zajęć mogą także opracowywać strategie adaptacji infrastruktury wodnej do ekstremalnych zjawisk pogodowych, kluczowej kwestii w kontekście globalnych wyzwań klimatycznych.

Studenci ekoenergetyki mają natomiast do dyspozycji jedno z najnowocześniejszych w Polsce biogazowni oraz pierwszą i jedyną w kraju biometanownię znajdującą się na terenie Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Nowoczesna infrastruktura umożliwia im zdobywanie wiedzy w zakresie produkcji biogazu, przetwarzania odpadów organicznych oraz technologii uzyskiwania biometanu – ekologicznego odpowiednika gazu ziemnego. Dzięki temu

studenci zdobywają cenne doświadczenie w obszarze odnawialnych źródeł energii, przygotowując się do pracy w dynamicznie rozwijającej się branży ekoenergetyki i zrównoważonego rozwoju.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu wyróżnia się jako ośrodek zaangażowany w rozwój nowoczesnych technologii i skutecznie integrujący je z procesem edukacyjnym. Dzięki innowacyjnym metodom nauczania, dostępowi do zaawansowanego sprzętu badawczego i współpracy z przemysłem uczelnia przygotowuje swoich studentów na wyzwania przyszłości. Kształcenie w takim środowisku stwarza przestrzeń do zdobywania wiedzy i rozwijania umiejętności praktycznych, niezbędnych na rynku pracy. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu to także miejsce, które wprowadza nowe kierunki studiów, ale i w pełni wykorzystuje nowoczesne technologie oraz innowacyjne metody nauczania na tradycyjnych kierunkach. Integracja zaawansowanych narzędzi edukacyjnych z klasycznymi dziedzinami skutkuje wszechstronnym rozwijaniem kompetencji studentów, przygotowując ich do wyzwań współczesnego rynku pracy. Dzięki połączeniu nowoczesności z tradycją uczelnia staje się liderem w kształceniu przyszłych specjalistów przygotowanych na wymagania dynamicznie zmieniającego się świata. To miejsce, w którym nauka, technologia i pasja do rozwoju idą w parze, tworząc fundamenty dla przyszłych liderów w różnych dziedzinach nauki i przemysłu.

Iwona Cieślik

rzeczniczka prasowa UPP

WYMIANA STUDENCKA NA UPP

– DOŚWIADCZENIE,
KTÓRE POSZERZA
HORYZONTY

Erasmus+ to program Unii Europejskiej w dziedzinie edukacji, szkoleń, młodzieży i sportu. Nazwa programu nawiązuje do imienia wybitnego holenderskiego filozofa, teologa i humanisty, Erazma z Rotterdamu, który jak inni wybitni ludzie renesansu kształcił się w wielu ośrodkach akademickich Europy.

Celem Programu Erasmus+ (edycja 2021–2027) jest wspieranie studentów i pracowników uczelni w działaniach na rzecz międzynarodowych projektów służących podnoszeniu kompetencji. Do udziału w programie uprawnione są również instytucje, organizacje publiczne i prywatne wspierające edukację formalną oraz uczenie się nieformalne osób w każdym wieku. Założenia Programu to innowacyjność i inkluzywność, a pośrednio – przez digitalizację – dbałość o środowisko naturalne. Innym ważnym celem Programu jest poprawa kompatybilności zróżnicowanych systemów edukacji w różnych krajach ułatwiająca absolwentom znalezienie zatrudnienia w całej Europie.

W Programie Erasmus+ (sektor szkolnictwo wyższe) mogą uczestniczyć szkoły wyższe, ich studenci i pracownicy, a także inne organizacje współpracujące z uczelniami. Uniwersytety mogą prowadzić wymianę studentów i pracowników, koordynować międzynarodowe projekty lub brać w nich udział jako partnerzy. Warunkiem udziału uczelni w programie jest posiadanie Karty Erasmus dla szkolnictwa wyższego (ECHE, Erasmus Charter for Higher Education).

Dzięki Programowi studenci UPP mają możliwość wyjazdów za granicę na część studiów i na praktyki. Nauczyciele akademicy mogą prowadzić zajęcia dydaktyczne dla studentów na zagranicznych uczelniach, a pracownicy z różnych jednostek Uczelni mogą korzystać z wyjazdów szkoleniowych. Ponadto studenci i pracownicy mają możliwość uczestniczenia w projektach międzynarodowych, w które zaangażowany jest nasz Uniwersytet.

UPP bierze udział w Programie Erasmus+ od początku jego istnienia w Polsce, czyli od roku akademickiego 1998/1999. Do tej pory beneficjentami programu zostało ponad 2,5 tysiąca studentów i pracowników UPP. Wymiana studentów i nauczycieli odbywa się na podstawie umów interinstytucjonalnych z uczelniami o podobnym profilu, przede wszystkim z krajów Programu (państwa Unii Europejskiej, kraje EFTA/EOG oraz kandydujące do UE), ale również z krajów partnerskich (pozostałe kraje świata). W 2024 roku Uczelnia była stroną około 90 umów zawartych z takimi krajami Programu, jak: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Łotwa, Macedonia, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Rumunia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja i Włochy. Ponadto UPP intensywnie rozwija wymianę międzynarodową, współpracując w ramach

Programu Erasmus+ z uczelniami spoza UE: z Ukrainy, Bośni i Hercegowiny, Kanady, Algierii, Kazachstanu i Kosowa. Daje to naszym pracownikom i studentom nieocenione możliwości poznania innych niż europejskie systemów edukacyjnych.

Nasi studenci i doktoranci wyjeżdżają przede wszystkim do Portugalii, Hiszpanii, Włoch, Rumunii, Czech, Austrii, Belgii, Holandii, Słowenii, Turcji, Szwecji i Łotwy. W 2024 roku z mobilności Erasmus+ do krajów Programu skorzystało 88 studentów, doktorantów i absolwentów (którzy dopiero ukończyli studia), a także 52 pracowników UPP.

Oprócz tradycyjnych kilkumiesięcznych wyjazdów na studia czy praktyki pojawił się nowy rodzaj mobilności typu *blended*. Są to krótkoterminowe wyjazdy na studia lub praktykę, podczas których fizyczna mobilność zagraniczna (minimum na 5 dni) jest połączona z obowiązkową częścią wirtualną. Szczególnym rodzajem są tzw. Blended Intensive Programms (BIP), w ramach których grupy studentów lub pracowników w charakterze osób uczących się realizują sprecyzowaną, tematyczną mobilność fizyczną za granicą połączoną z obowiązkowym komponentem wirtualnym umożliwiającym pracę zespołową i wymianę doświadczeń w zakresie e-uczenia się opartej na współpracy.

W 2023 roku grupa 11 studentów Wydziału Leśnego i Technologii DREWNA UPP (WLD) wzięła udział w BIP organizowanym przez Czech University of Life Sciences Prague (Czechy), gdzie UPP oraz Transilvania University of Brasov

(Rumunia) były uczelniami partnerskimi. W 2024 roku WLD zorganizował drugą część kursu BIP dla 15 uczestników, a partnerami były wcześniej wymienione uczelnie. W 2025 roku planowany jest kolejny udział naszych studentów z WLD w BIP organizowanym tym razem przez uczelnię rumuńską.

Od 2024 roku zmieniły się (na korzyść wyjeżdżających) warunki finansowe realizowanych mobilności. Teraz zarówno pracownicy, jak i studenci mogą liczyć na przyznanie – oprócz dofinansowania z tytułu wsparcia indywidualnego (stypendium) – dodatkowej kwoty na opłacenie kosztów podróży. Tym uczestnikom, którzy zdecydują się odbyć swoją podróż niskoemisyjnymi środkami transportu (pociąg, autobus czy wieloosobowe podróżowanie samochodem), czyli będą realizować tzw. GREEN TRAVEL, uczelnia z budżetu Programu wypłaca dodatkowe środki, w tym na pokrycie długiego czasu podróży (do 6 dni). Green travel, podobnie jak elektroniczny obieg dokumentów, to wkład Programu Erasmus+ w dbałość o środowisko naturalne.

Program Erasmus+ umożliwia uczestnikom podniesienie kompetencji językowych nie tylko dzięki zmianie miejsca pobytu, a tym samym konieczności komunikowania się w obcym języku (angielskim czy języku lokalnym). Dzięki platformie OLS, do której dostęp otrzymuje każdy uczestnik Programu, możliwy jest udział w bezpłatnych kursach językowych i konwersacjach.

Wyjazdy na studia i praktyki to szansa na poznanie nowej kultury, sposobu życia i uczenia się, a w przyszłości być może znalezienie pracy w międzynarodowym zespole, gdzie ceni się umiejętność pracy w wielokulturowym środowisku. Erasmus+ to także podróże i poznawanie ciekawych ludzi oraz promowanie Polski, jej historii, kultury i atrakcji turystycznych. Wszystkich zainteresowanych wyjazdami w ramach Programu Erasmus+ zapraszamy do odwiedzenia strony www.erasmusplus.up.poznan.pl, a tych, którzy wybiorą miejsce mobilności – do korzystania z aplikacji Erasmus+ App, zapewniającej łatwy dostęp do informacji o możliwościach Programu oraz wsparciu podczas realizacji zagranicznej podróży.

W ramach programu Erasmus+ Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu oferuje również szeroką gamę możliwości edukacyjnych dla studentów przyjeżdżających. Jako jedna z czołowych uczelni przyrodniczych w Polsce jest atrakcyjnym miejscem do studiowania dla zagranicznych studentów. Naszą Uczelnię cechuje wysoka jakość nauczania i prowadzonych badań, dostęp do nowoczesnych laboratoriów i technologii oraz różnorodność kursów oferowanych w języku angielskim, zaprojektowanych tak, by ich tematyka była zbieżna z aktualnymi trendami w danej dziedzinie.

Nasza oferta obejmuje różnorodne kursy i przedmioty w języku angielskim na poziomie licencjackim i magisterskim w wielu dziedzinach – biotechnologii, rolnictwa, ochrony środowiska, hodowli zwierząt, żywności i żywienia człowieka, inżynierii środowiska, leśnictwa i ekonomii. Dzięki współpracy UPP z wieloma międzynarodowymi instytucjami, przedsiębiorstwami i organizacjami, studenci Erasmus+ zyskują możliwość odbywania praktyk, uczestnictwa w projektach badawczych oraz

zdobywania doświadczenia zawodowego zarówno w Polsce, jak i za granicą.

Ponadto nasza Uczelnia zapewnia osobom przyjeżdżającym wsparcie w zakresie integracji z Uczelnią i adaptacją do życia w Polsce. Uniwersytet oferuje studentom zagranicznym możliwość uczestnictwa w spotkaniach integracyjnych, wycieczkach, warsztatach kulturowych i językowych, pomoc w organizacji życia codziennego w Polsce (zakwaterowanie, porady administracyjne itp.) oraz mentorstwo ze strony lokalnych studentów. Uczelnia współpracuje również z organizacjami studenckimi, które organizują wydarzenia pomagające cudzoziemcom poczuć się częścią społeczności akademickiej Poznania.

Uczestnicy Programu Erasmus+, którzy studiowali w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, zyskują bardzo pozytywne opinie o swoim udziale w międzynarodowych mobilnościach, zarówno pod względem akademickim, jak i społecznym. Podkreślają, że nauczyciele są kompetentni, dostępni i pomocni, a oferowane kursy – mimo różnic w systemach edukacyjnych poszczególnych krajów – są dobrze zorganizowane i oparte na nowoczesnych metodach nauczania. Jedną z najczęściej wymienianych zalet jest również międzynarodowa atmosfera panująca na Uczelni. Studenci Programu Erasmus+ doceniają możliwość pracy w międzynarodowych zespołach naukowych, poszerzającej ich horyzonty i umiejętności interpersonalne. Zdecydowana większość studentów zwraca uwagę na wysoką jakość wsparcia administracyjnego, jakie oferuje Uczelnia.

W 2024 roku w ramach Programu Erasmus+ gościliśmy w Uczelni ponad 90 studentów z Austrii, Brazylii, Bułgarii, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Iranu, Niderlandów, Niemiec, Nigerii, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Turcji, Ukrainy i Włoch. Uniwersytet gościł też dwie osoby pochodzenia polskiego, które przyjechały ze Szwecji.

Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat kursów dostępnych dla studentów Programu Erasmus+ oraz procesu aplikacyjnego, warto odwiedzić stronę <https://erasmusplus.up.poznan.pl> lub skontaktować się bezpośrednio z uczelnianym Biurem Erasmus+.

Aneta Dach

Joanna Pietrzak

Dział Współpracy Międzynarodowej UPP

ALEKSANDRA MAK, STUDENTKA KIERUNKU FINANSE I RACHUNKOWOŚĆ NA WYDZIALE EKONOMICZNYM UPP:

Udział w Programie Erasmus+ był jednym z najcenniejszych doświadczeń w moim życiu, a decyzja dotycząca wyjazdu to jedna z najlepszych, jakie mogłam podjąć. Byłam uczestniczką Programu Erasmus+ we Włoszech (Ferrara) oraz w Hiszpanii (Almeria). Dzięki nim mogłam zobaczyć, jak funkcjonuje edukacja w innych krajach, poznać nowe metody nauczania i sposób, w jaki studenci podchodzą do nauki. System edukacyjny okazał się nieco inny niż w Polsce – bardziej otwarty na dyskusje, interakcję i samodzielną pracę studentów. Było to inspirujące i dało mi szerszą perspektywę na możliwości rozwoju akademickiego.

Jednak Erasmus+ to nie tylko nauka, ale także niezwykła przygoda i niezapomniane spotkania. Przez kilka ostatnich miesięcy mieszkalam w Hiszpanii z ośmioma współlokatorami z różnych krajów. Na początku towarzyszyła mi pewna obawa, czy się dogadamy, czy znajdziemy wspólny język, czy różnice kulturowe nie okażą się barierą? Jednak bardzo szybko staliśmy się dla siebie drugą rodziną. Wspólne gotowanie, wyjazdy, rozmowy do późnych godzin, świętowanie tradycji z różnych krajów i wymiana doświadczeń – to wszystko sprawiło, że nauczyłam się o świecie, ludziach i różnych kulturach więcej, niż mogłabym się spodziewać.

Wyjazd w ramach Programu Erasmus+ nauczył mnie przede wszystkim otwartości, elastyczności i odwagi w podejmowaniu nowych wyzwań. Zyskałam nie tylko międzynarodowe przyjaźnie, ale także cenne umiejętności, które pomagają mi dziś w życiu zawodowym. Podczas mojego pobytu za granicą poprawiłam umiejętności językowe oraz adaptacyjne, które są niezwykle cenione na rynku pracy. Dzięki zdobytemu doświadczeniu otrzymałam zatrudnienie w międzynarodowej firmie zaraz po powrocie z zagranicy.

Erasmus+ to coś więcej niż wymiana studencka – to lekcja życia, którą polecam każdemu!

DROGA DO SUKCESU:

KLUCZOWE CZYNNIKI W WYBIERANIU UCZELNI

Wybór uczelni to jedna z najważniejszych decyzji, jakie podejmuje młody człowiek w swoim życiu. To krok, który wpływa nie tylko na przyszłą karierę zawodową, ale również na rozwój osobisty. Należy pamiętać, że studia to zarówno nauka, jak i czas odkrywania siebie, nawiązywania nowych znajomości i zdobywania doświadczeń, które będą miały wpływ na naszą przyszłość. Gruntowne przemyślenie tych czynników pomoże dokonać świadomego wyboru, który będzie odpowiadał naszym potrzebom i oczekiwaniom.

Rozpoczynając proces wyboru uczelni, warto zacząć od rozmowy z doradcą zawodowym. W wielu szkołach można znaleźć taką osobę, która przekaze aktualne informacje na temat ofert edukacyjnych szkół wyższych. Często oferują oni również narzędzia, takie jak badania kompetencji, które pomagają w określeniu ścieżki kariery. Jeśli jednak nie mamy dostępu do takiej pomocy, warto poszukać tego typu badań online. Jednym z najpopularniejszych jest test *16personalities*, dostępny w języku polskim. Taka analiza może stanowić dobry punkt wyjścia do dalszych przemyśleń.

KORZYSTAJ Z RANKINGÓW I OPINII

Pomocne są różnego rodzaju zestawienia, np. Ranking Uczelni Akademickich. Mogą one zainspirować i zwrócić uwagę na uczelnie, które wcześniej nie były brane pod uwagę. Warto też sprawdzić Ranking Kierunków Studiów, pozwalających ocenić jakość kształcenia na konkretnych specjalizacjach. Na przykład Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu jest jednym z najbardziej uznanych ośrodków akademickich w Polsce, zwłaszcza w dziedzinie nauk przyrodniczych i rolniczych. Otrzymuje wysokie noty w kategoriach takich jak: jakość nauczania, dostępność i jakość infrastruktury badawczej, współpraca z przemysłem czy wsparcie dla studentów. Te wszystkie osiągnięcia są dowodem na to, że oferuje nie tylko wysokiej jakości edukację,

Absolwenci szkół wyższych, które współpracują z firmami czy oferują bogaty program praktyk i staży, zazwyczaj łatwiej odnajdują się na rynku pracy.

ale także szerokie możliwości rozwoju i wsparcie na każdym etapie kariery akademickiej i zawodowej.

Nie warto ograniczać się jedynie do oficjalnych rankingów. Cenne informacje znajdują się także na forach internetowych i w mediach społecznościowych. Opinie

studentów i absolwentów dostarczają praktycznych wskazówek i pomagają uniknąć rozczarowań. O poradę można poprosić także członków rodziny lub znajomych – być może ktoś z nich ma doświadczenie związane z interesującym nas kierunkiem.

Ważna jest także renoma uczelni, która często otwiera drzwi do lepszych ofert pracy i zarobków. Absolwenci szkół wyższych, które współpracują z firmami czy oferują bogaty program praktyk i staży, zazwyczaj łatwiej odnajdują się na rynku pracy. Przemyślany wybór miejsca studiowania to inwestycja we własną przyszłość. Warto zatem podejść do niego z rozważą, aby studia stały się solidnym fundamentem do budowania kariery.

LOKALIZACJA I INFRASTRUKTURA

To kolejne ważne czynniki. Trzeba koniecznie zastanowić się, czy wolimy studiować w dużym, tętniącym życiem mieście, czy może w mniejszej, spokojniejszej miejscowości. Koszty życia mogą znacznie się różnić w zależności od lokalizacji, dlatego warto dokładnie przeanalizować, czy będzie nas stać na wynajem mieszkania, transport i codzienne wydatki w danym miejscu. Należy pamiętać, że życie studenckie to nie tylko nauka, ale także odkrywanie nowych miejsc i nawiązywanie znajomości.

Infrastruktura również ma znaczenie. Trzeba zwrócić uwagę na dostępność bibliotek, laboratoriów, miejsc do nauki i relaksu. Warto sprawdzić, czy na miejscu oferowane są możliwości rozwijania zainteresowań pozanaukowych. Dobrze wyposażona uczelnia, zaangażowana w rozwój swoich studentów i podnoszenie standardów edukacji, zapewnia komfortowe warunki do nauki i rozwoju.

ANALIZUJ PROGRAMY NAUCZANIA

Przy wyborze miejsca studiowania warto zwrócić uwagę na kilka kluczowych aspektów, takich jak koszty utrzymania czy wsparcie oferowane przez uczelnię. Jednym z najważniejszych kryteriów powinna być jednak specyfika wybranego kierunku studiów. Na stronach

internetowych wydziałów znajdują się szczegółowe informacje o programie nauczania, w tym o przedmiotach i praktykach realizowanych w trakcie studiów.

Pierwszy rok studiów często obejmuje przedmioty ogólne, nie zawsze bezpośrednio związane z wybranym kierunkiem. W kolejnych semestrach pojawiają się już dys-

Wybierając szkołę wyższą, sprawdź, jakie organizacje, koła naukowe czy kluby sportowe działają na jej terenie. Wiele inicjatyw ma charakter międzyuczelniany i pozwala uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych przez inne placówki.

cypliny specjalistyczne. Warto przygotować się na wyzwania, jakie niosą ze sobą chemia czy matematyka, uczestnicząc w kursach przygotowawczych. Choć są one odpłatne, ich koszt jest zazwyczaj dostosowany do możliwości przyszłych studentów.

POZNAJ ŻYCIE STUDENCKIE

Wybierając szkołę wyższą, sprawdź, jakie organizacje, koła naukowe czy kluby sportowe działają na jej terenie. Wiele inicjatyw ma charakter międzyuczelniany i pozwala uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych przez inne placówki. Uczelnie często organizują też Drzwi Otwarte, podczas których można poznać szczegóły rekrutacji, porozmawiać ze studentami i zobaczyć, jak wygląda życie na kampusie. Warto regularnie śledzić strony internetowe wybranych szkół wyższych i ich profile w mediach społecznościowych, aby być na bieżąco z wydarzeniami.

Atmosfera na kampusie i życie towarzyskie to ważne aspekty, które wpływają na doświadczenia studenckie. Warto się zastanowić, czy preferujemy uczelnię z dużą społecznością międzynarodową, aktywnymi organizacjami studenckimi, czy może bardziej kameralne środowisko. Przyjaźnie, kluby studenckie, wydarzenia i festiwale to elementy, które tworzą niezapomniane wspomnienia i pomagają nawiązywać nowe znajomości.

SKORZYSTAJ Z DOSTĘPNEGO WSPARCIA

Pierwszy rok studiów może być wyzwaniem, dlatego tak ważne jest korzystanie z oferowanego wsparcia. Na przykład na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu

Obszary takie jak ochrona środowiska, projektowanie mebli, ekoenergetyka, gospodarka przestrzenna, projektowanie żywności czy biotechnologia kosmetyczna to przykłady dziedzin, które w najbliższych latach będą miały kluczowe znaczenie.

funkcjonuje Centrum Wsparcia i Rozwoju, które oferuje pomoc w rozwiązywaniu problemów osobistych, wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami i szczególnymi potrzebami oraz konsultacje psychologiczne. W kwestiach związanych z rozwojem kariery można skorzystać ze wsparcia doradcy zawodowego.

CWR organizuje też warsztaty motywacyjne oraz spotkania mające na celu budowanie wiary w siebie i rozwijanie kompetencji potrzebnych do radzenia sobie z presją. Ponadto zapewnione są indywidualne konsultacje, podczas których studenci mogą omówić swoje trudności i opracować plan działań dostosowany do ich sytuacji. Centrum współpracuje również z dydaktykami i pełnomocnikami rektora, co pozwala skutecznie identyfikować zagrożenia oraz wdrażać programy wsparcia na wczesnym etapie trudności.

UWZGLĘDNIJ TRENDY NA RYNKU PRACY

Wybór kierunku studiów powinien być zgodny z zainteresowaniami młodego człowieka, ale również uwzględniać trendy na rynku pracy, a te dynamicznie się zmieniają. Dziedziny takie jak sztuczna inteligencja, analiza danych czy projektowanie w duchu zrównoważonego rozwoju stają się coraz bardziej pożądane, ponieważ odpowiadają na potrzeby rozwijającej się gospodarki i globalnych wyzwań.

Równocześnie warto zwrócić uwagę na kierunki związane z branżami kreatywnymi, nowoczesnymi technologiami czy zdrowiem psychicznym, które również zyskują na znaczeniu w kontekście przemian społecznych i technologicznych. Znajdują się one w ofercie edukacyjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Obszary takie jak ochrona środowiska, projektowanie mebli, ekoenergetyka, gospodarka przestrzenna, projektowanie żywności czy biotechnologia kosmetyczna to przykłady dziedzin, które w najbliższych latach będą miały kluczowe znaczenie. W dobie kryzysu klimatycznego coraz większą wagę przywiązuje się do zrównoważonego rozwoju i ekologicznych rozwiązań. Wpływa to na rosnące zapotrzebowanie na specjalistów zdolnych do wdrażania innowacyjnych, przyjaznych środowisku technologii. Przemiany społeczne i gospodarcze prowadzą również do wzrostu znaczenia planowania przestrzennego oraz projektowania ergonomicznych, funkcjonalnych i estetycznych produktów. W urbanizujących się miastach istotne staje się z kolei tworzenie inteligentnych przestrzeni poprawiających jakość życia mieszkańców.

Kluczowe jest także wybranie uczelni, która oferuje nowoczesne programy nauczania, łączące wiedzę teoretyczną z praktyką. Współpraca z firmami i instytucjami w ramach staży, warsztatów czy projektów badawczych to dodatkowy atut, który może znacząco zwiększyć szanse na sukces zawodowy. Dzięki takiemu podejściu absolwenci nie tylko zdobywają umiejętności zgodne z wymaganiami pracodawców, ale również uczą się rozwiązywać realne problemy i współpracować w różnicowanych zespołach.

Jarosław Władczyk

Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP

INTEGRACJA ZAMIAST ZAKAZÓW

– JAK WDRAŻAĆ
SZTUCZNĄ INTELIGENCJĘ
W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Nie ma dziś dnia, żeby świata nie obiegrała informacja związana ze sztuczną inteligencją. Jakiegokolwiek tematu dotkniemy, napotkamy tam kwestie związane z SI. Media społecznościowe, YouTube, portale newsowe – gdziekolwiek zajrzemy, będą tam rozprawiać o zagrożeniach i nadziejach związanych z rewolucją technologiczną, jaką jest błyskawiczny rozwój sztucznej inteligencji.

Nasze środowisko stoi przed wyzwaniem adaptacji do nowych technologii, które mają potencjał znacząco wpłynąć na przyszłość zawodów akademickich. Integracja SI w edukacji wyższej niesie ze sobą zarówno obietnice, jak i wyzwania, które wymagają starannej analizy i przemyślanej implementacji. Jako że straszenia SI jest co niemiara, w niniejszym tekście nie ma ani jednego zdania o zagrożeniach – będzie mowa wyłącznie o tym, jak możemy wykorzystać to niesamowite narzędzie w pracy akademickiej.

ŚWIAT NOWYCH MOŻLIWOŚCI I WYZWAŃ

Sztuczna inteligencja oferuje wiele narzędzi, które mogą wspierać proces dydaktyczny oraz badania naukowe. W kontekście edukacji SI może pełnić rolę asystenta dydaktycznego, wspomagającego projektowanie programów nauczania, kursów, ocenianie prac studentów czy dostarczanie informacji zwrotnej. W badaniach naukowych sieci neuronowe umożliwiają rozpoznawanie wzorców (np. w obrazach, sekwencjach genów czy sygnałach pomiarowych) oraz tworzenie modeli prognostycznych, a narzędzia oparte na SI mogą przyspieszyć analizę danych czy wizualizację wyników. W obszarze administracyjnym, SI może automatyzować rutynowe zadania, takie jak przetwarzanie danych czy redagowanie komunikatów. Pracownikom akademickim pozwala

to skupić się na bardziej złożonych i kreatywnych aspektach wykonywanej pracy.

W związku z faktem, że implementacja sztucznej inteligencji odbywa się w przyspieszonym tempie, niesie to ze sobą pewne wyzwania. Rozwój technologii będzie je z czasem (może nawet bardzo krótkim) stopniowo niwelował, ale do tego czasu nam wszystkim przyjdzie się z nimi mierzyć. Mimo że multimodalne (zdolne do przetwarzania różnych rodzajów danych, takich jak tekst, obrazy czy dźwięk) duże modele językowe z dnia na dzień stają się coraz doskonalsze, nadal wymagają one superwizji ze strony człowieka. To jednak nie w tej przestrzeni pojawiają się największe kontrowersje i jest tylko kwestią czasu, kiedy kontrola ze strony człowieka stanie się zbędna. Polem sporów będą natomiast kwestie etyczne – pojawią się pytania, czy brak ludzkiego osądu w przypadku wystawiania ocen może prowadzić do niesprawiedliwych rezultatów. Czy nadmierne wykorzystanie SI nie doprowadzi do zabicia kreatywności i samodzielności. Z tego rodzaju dylematami przyjdzie zmierzyć się także nam, dlatego na naszym Uniwersytecie powstała Pracownia Sztucznej Inteligencji, którą mam zaszczyt kierować, a także Centrum Sztucznej Inteligencji i E-learningu, w które jestem zaangażowana.

Być może w dobie SI będziemy musieli na nowo zdefiniować takie pojęcia jak plagiat czy uznawane dziś za nieuczciwe wspomaganie się narzędziami takimi jak np. ChatGPT lub DeepSeek przy tworzeniu różnego rodzaju prac.

IMPLEMENTACJA POPRZECZ INTEGRACJĘ

Przejdźmy jednak do nieco bardziej praktycznych kwestii, jakimi są przemiany zachodzące w roli nauczycieli akademickich w erze sztucznej inteligencji. Nie ma co się łudzić – postęp technologiczny będzie wyłącznie przyspieszał i żadne zakazy tego nie zmieniają. Nowe pokolenia studentów nie będą akceptować faktu, że ich uczelnia nie antycypuje przemian zachodzących w świecie. Równowaga między przekazywaniem wiedzy a nauczaniem krytycznego myślenia i samodzielnego dochodzenia do wniosków przesuwana się coraz bardziej w stronę rozwoju umiejętności myślenia i samodzielności. Zadaniem środowiska akademickiego jest wspieranie tego procesu. Jednocześnie sztuczna inteligencja może nas rozleniwiać, co będzie wymagało nowego podejścia i zmierzenia się z tym wyzwaniem.

W tej sytuacji Educause, amerykańska organizacja non profit zrzeszająca specjalistów z sektora edukacji wyższej, którzy zajmują się technologiami informacyjnymi i ich wpływem na nauczanie, badania oraz administrację uczelni, posiłkując się danymi z badania ankietowego przeprowadzonego pod koniec zeszłego roku, stworzyła listę rekomendacji dla szkolnictwa wyższego.

Kluczowym krokiem jest zbieranie danych poprzez badania ankietowe oraz spotkania konsultacyjne, które pozwolą lepiej zrozumieć oczekiwania i wyzwania związane z SI na danej uczelni. W procesie tym istotne jest zaangażowanie interdyscyplinarnego zespołu – składającego się z wykładowców, pracowników administracyjnych i ekspertów technologicznych – co pozwoli na stworzenie kompleksowej strategii uwzględniającej różne aspekty

funkcjonowania instytucji. Szczególną rolę odgrywa także perspektywa studentów, których doświadczenia i potrzeby powinny stanowić fundament polityki dotyczącej SI. Wdrażając nowe regulacje, warto przeanalizować istniejące polityki dotyczące zarządzania danymi, cyberbezpieczeństwa czy uczciwości akademickiej, aby określić, czy konieczne jest tworzenie nowych zasad, czy wystarczy dostosować te dotychczasowe. Kluczowe może okazać się regularne wydawanie rekomendacji i ostrzeżeń, umożliwiających szybką reakcję na nowe wyzwania związane z rozwojem SI i ochronę interesów społeczności akademickiej. Współpraca z innymi instytucjami naukowymi i wymiana doświadczeń mogą dodatkowo usprawnić proces wdrażania zmian i dostarczyć cenne wskazówki. W miarę możliwości uczelnie powinny także formalizować obowiązki związane z SI i tworzyć nowe stanowiska dedykowane zarządzaniu tą technologią. Dzielenie się wynikami badań i doświadczeniami na szerszym forum, np. przez publikacje takie jak ta, może przyczynić się do lepszego zrozumienia wpływu SI na szkolnictwo wyższe i pomóc innym instytucjom w skutecznej adaptacji tej technologii.

SZTUCZNA INTELIGENCJA NA UNIWERSYTECIE PRZYRODNICZYM W POZNANIU

Tego rodzaju rozważania można byłoby prowadzić w nieskończoność, ale najistotniejsze są praktyczne wdrożenia. Centrum Sztucznej Inteligencji i E-learningu oraz Pracownia Sztucznej Inteligencji na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu stwarzają nam wszystkim nowe możliwości w obszarze stosowania SI w pracy dydaktycznej i naukowej. Uczelnia oferuje studentom pełen wachlarz kierunków, z których każdy będzie oferował pełną synergię z najnowszymi technologiami.

Moim zdaniem na szczególną uwagę zasługują kierunki takie jak informatyka i inżynieria danych, biotechnologia, ekoenergetyka, rolnictwo, leśnictwo, zootechnika czy technologia żywności i żywienie człowieka. Studia te zapewniają solidne podstawy w obszarze nauk przyrodniczych i technicznych, a przy tym otwierają drzwi do przyszłościowych zawodów, wymagających umiejętności łączenia wiedzy biologiczno-chemicznej z analizą danych czy projektowaniem algorytmów. Absolwenci mogą liczyć na pracę w firmach wdrażających rolnictwo precyzyjne (z wykorzystaniem dronów i systemów AI), laboratoriach biotechnologicznych analizujących sekwencje genetyczne, przedsiębiorstwach tworzących ekologiczne rozwiązania energetyczne czy ośrodkach badawczych opracowujących innowacyjne technologie żywności. Kluczowe będzie tu nie tylko rozumienie procesów przyrodniczych, ale też umiejętność korzystania z narzędzi sztucznej inteligencji – co z kolei przekłada się na atrakcyjne perspektywy rozwoju zawodowego i realny wpływ na kształtowanie się nowoczesnej, zrównoważonej gospodarki.

prof. UPP dr hab. Aneta Sawikowska

kierowniczka Pracowni Sztucznej Inteligencji
Katedra Metod Matematycznych i Statystycznych
W redakcji niniejszego tekstu wspomagał mnie ChatGPT 01.

KOŁA NAUKOWE

– WARTO DZIAŁAĆ RAZEM

*Nie ma lepszego miejsca na
Uniwersytecie, by inwestować w siebie.*

W

XXI wieku – w erze sztucznej inteligencji, robodoradców inwestycyjnych, pasywnego zarabiania i koparek kryptowalut – niezwykle ważną staje się uważność i inwestowanie w samego siebie. Wybór odpowiedniego kierunku studiów zgodnego z własnymi zainteresowaniami to pierwszy krok ku realizacji tych celów. Jak mówi stara chińska sentencja Lao Tzu: „Nawet najdłuższa podróż zaczyna się od pierwszego kroku”.

W wirze zaliczeń, kolokwii i egzaminów łatwo zatracić to, co najważniejsze – chęć rozwoju osobistego oraz świadome inwestowanie czasu i energii w działania, które zaowocują w przyszłości. Warto pamiętać, że Studenckie Koła Naukowe (SKN) należą do uczelnianych organizacji o wyjątkowo wysokiej „stopie zwrotu”. Udział w ich działalności umożliwia zdobywanie cennego doświadczenia i rozwijanie umiejętności, które znajdą zastosowanie zarówno w przygotowaniu prac dyplomowych, jak i w przyszłej karierze zawodowej. Historia SKN pokazuje, że dodatkowa aktywność studencka wielokrotnie

okazywała się kluczowym atutem podczas rozmów kwalifikacyjnych i pomagała w budowaniu imponującego CV. Co więcej, działalność w kole naukowym może skrócić drogę do przyszłego pracodawcy. Obecnie na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu działają 24 Studenckie Koła Naukowe (<https://new.up.poznan.pl/kola-naukowe>), realizujące zróżnicowane tematycznie badania – często we współpracy z przemysłem lub przy wsparciu firm zewnętrznych. To idealny sposób na solidny start na rynku pracy, a liczba potencjalnych korzyści tylko rośnie. Udział w badaniach oraz prezentacja ich wyników podczas sympozjów i konferencji dla młodych naukowców otwierają drogę do nagród, stypendiów Rektora czy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Historia naszej Uczelni wielokrotnie dowiodła, że działalność w SKN umożliwia uzyskanie wyróżnień na najwyższym szczeblu. Przykładem są stypendia naukowe Marszałka Województwa Wielkopolskiego, które nasi studenci wielokrotnie otrzymywali. To świadczy o wysokim poziomie naukowym kół i niezwykle wartościowym wsparciu ich Opiekunów.

Każdy uczestnik SKN ma wyjątkową możliwość rozwijania nie tylko kompetencji twardych, ale także miękkich. Należą do nich umiejętności prezentacyjne, efektywna praca w zespole w różnych rolach, prowadzenie dyskusji i debat, a także doskonalenie retoryki i erystyki. Warto pamiętać, że mądrość to nie tylko zdobywanie doświadczeń, ale przede wszystkim refleksja nad nimi. Praca w środowisku SKN wzmacnia tę refleksję i potęguje efektywność w dążeniu do doskonalenia siebie.

Nie sposób pominąć jeszcze jednej zalety – działalność w SKN to okazja do nawiązywania nowych znajomości i przyjaźni z osobami z różnych kierunków studiów, a także do kontaktów z naukowcami spoza naszej Uczelni oraz ekspertami z branży. Uczestnictwo w konferencjach krajowych i międzynarodowych, stażach, warsztatach czy praktykach zawodowych, które często współorganizują Opiekunowie SKN, otwiera przed studentami drzwi do wyjątkowych możliwości.

Zalety aktywności w SKN odkryłem dopiero na trzecim roku studiów I stopnia. Dziś z pełnym przekonaniem mogę stwierdzić, że dołączyłem do SKN Zootechników i Biologów stanowczo zbyt późno. Ta niezwykła przyгода mogła rozpocząć się dwa lata wcześniej! Z perspektywy osoby, która przeszła wszystkie szczeble w tej organizacji studenckiej – od aktywnego członka SKN, przez opiekuna sekcji tematycznej (Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich), opiekuna SKN Zootechników i Biologów na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach, aż po pełnienie funkcji Pełnomocnika Rektora ds. Studenckich Kół Naukowych – mogę z całą pewnością powiedzieć, że nie ma lepszego miejsca na Uniwersytecie, by inwestować w siebie. A co najważniejsze, tego „egzaminu” nie można oblać!

Warto podkreślić, że Studenckie Koła Naukowe (SKN) działające na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu działają dynamicznie i elastycznie, dostosowując się zarówno do aktualnych potrzeb rynku, jak i wyzwań stawianych przez samych studentów. Oferta organizacji nie jest zamkniętym katalogiem – wręcz przeciwnie, wszyscy twórcy nowych inicjatyw są mile widziani i mogą liczyć na wsparcie swoich Opiekunów. Już w bieżącym

roku, we współpracy z Damianem Tomaszewskim, reprezentantem Konwentu Samorządu Studenckiego, będziemy wdrażać nowy mechanizm aktywizacji uczestników SKN na poszczególnych wydziałach. Wprowadzimy mini-granty pt. „MOTYWATOR”, których głównym celem będzie umożliwienie studentom prowadzenia badań naukowych w roli kierownika projektu, a uzyskane wyniki zostaną zaprezentowane na konferencjach dedykowanych młodym badaczom. Pamiętajmy, że SKN to nie tylko trampolina do sukcesów zawodowych, ale również wstęp do świata nauki na najwyższym poziomie. Udział w działalności kół naukowych przygotowuje do późniejszych wyzwań, takich jak aplikacja i nauka w Szkole Doktorskiej.

Studenckie Koła Naukowe odgrywają niezwykle ważną rolę w kształtowaniu i rozbudzaniu ciekawości nie tylko wśród studentów, ale także dzieci i młodzieży szkolnej. Dzięki organizacji wydarzeń popularnonaukowych, takich jak Noc Naukowców, Festiwal Nauki i Sztuki, konferencje naukowe czy wyjątkowe lekcje przyrodnicze, SKN inspirować i zachęcać do odkrywania świata nauki. Organizacje studenckie to prawdziwe inkubatory ludzi kreatywnych, pełnych pasji i chęci do wartościowego i twórczego spędzania czasu. Warto pamiętać, że brak działania również jest decyzją! Jednak rzadko prowadzącą do pozytywnych efektów.

Życzę wszystkim studentom podejmowania mądrych i przemyślanych decyzji, które – dzięki współpracy z SKN – zapoczątkują pasmo sukcesów zarówno w życiu prywatnym, naukowym, jak i zawodowym. Warto pamiętać, że praca nad sobą to jedyna praca, z której nikt nas nie wyrzuci.

dr hab. Bartosz Kierończyk

pełnomocnik Rektora ds. Studenckich Kół Naukowych

NOMINACJE

PROF. UPP DR HAB. TOMASZ ROGOZIŃSKI Z WYDZIAŁU LEŚNEGO I TECHNOLOGII DREWNA UZYSKAŁ 14 STYCZNIA 2025 ROKU TYTUŁ PROFESORA NAUK ROLNICZYCH W DYSCYPLINIE NAUKI LEŚNE.

Profesor Tomasz Rogoziński jest absolwentem technologii drewna o specjalności mechanicznej. Jego działalność naukowa dotyczy głównie problematyki zwalczania zapylenia w przemyśle drzewnym, charakterystyki jego źródeł, ich wpływu na jakość środowiska pracy oraz funkcjonowania instalacji odpylających powietrze. W tym ostatnim zakresie szczególne miejsce mają workowe odpylacze filtracyjne z impulsową regeneracją pneumatyczną. Wyniki badań prowadzonych przez Profesora pozwoliły na określenie charakterystyki przebiegu procesów filtracyjnego oczyszczania powietrza

z pyłów drzewnych z wykorzystaniem autorskich metod badania skuteczności frakcyjnej odpylaczy oraz wyznaczania rodzajowych współczynników oporu pyłu drzewnego.

Zainteresowania prof. Rogozińskiego obejmują również badania efektywności technologii produkcji różnych wyrobów z drewna oraz usprawnianie procesów produkcyjnych, szczególnie przy masowym wytwarzaniu mebli i wyrobów stolarki budowlanej na podstawie analizy wskaźników techniczno-ekonomicznych.

Profesor był promotorem i promotorem pomocniczym w dwóch ukończonych przewodach doktorskich. Jest także promotorem trzech kolejnych doktoratów w toku, w tym dwóch realizowanych w ramach programu Doktorat Wdrożeniowy.

PROFESORSKIE

PROF. UPP DR HAB. JOANNA NOWACKA-WOSZUK Z WYDZIAŁU MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ I NAUK O ZWIERZĘTACH UZYSKAŁA 14 STYCZNIA 2025 ROKU TYTUŁ PROFESORA NAUK ROLNICZYCH W DYSCYPLINIE ZOOTECHNIKA I RYBACTWO.

Prof. Joanna Nowacka-Woszek jest absolwentką kierunku biotechnologia na UPP i od początku swojej działalności naukowej jest związana z Katedrą Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach. Prowadzone przez nią badania dotyczą identyfikacji podłoża genetycznego i epigenetycznego różnych chorób zwierząt, jak i ważnych cech produkcyjnych. W ostatnich latach jej główne zainteresowania naukowe dotyczą nutrigenomiki, czyli analizy wpływu czynników żywieniowych na funkcjonowanie genomu zarówno w odniesieniu do zwierząt laboratoryjnych (szczur), jak i gospodarskich (świnia domowa). Prowadzi także badania nad poznaniem genetycznego uwarunkowania zaburzeń rozwoju płci (głównie psów i kotów) oraz innych wrodzonych wad rozwojowych (m.in. przepukliny świń). Prof.

Nowacka-Woszek jest współautorką licznych publikacji naukowych oraz kierownikiem projektów badawczych finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki. Swoje kompetencje naukowe doskonaliła podczas dwóch staży zagranicznych w: Instytucie Babraham (Cambridge, Wielka Brytania) – 1 rok i na Politechnice Monachijskiej (Freising, Niemcy) – 3 miesiące. Za działalność naukową była wielokrotnie nagradzana i wyróżniana przez krajowe instytucje naukowe (m.in. FNP, MNiSW, PAN).

Prof. Nowacka-Woszek jest promotorem wielu prac magisterskich i inżynierskich, promotorem pomocniczym jednego ukończonego przewodu doktorskiego oraz promotorem dwóch prac doktorskich (w toku). Jest zaangażowana w liczne prace organizacyjne na rzecz Uczelni i Wydziału oraz MNiSW. Aktualnie jest członkiem Senatu UPP oraz pełni funkcję przewodniczącej wydziałowego zespołu ds. przygotowania kryterium i ewaluacji, oraz przewodniczącej międzydyscyplinowej komisji nauki na macierzystym wydziale. Pełni także funkcję sekretarza Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Genetycznego.

Badania naukowe to nie tylko praca –

TO PRZYGODA **INTELEKTUALNA**

Pomysł na **Szkołę Doktorską UPP** jest prosty – stworzyć warunki do rozwoju młodym naukowcom, którzy mają ambicję rozwijać polską naukę i w ten sposób przyczynić się do rozwoju nauki w ogóle.

JAKIE KWESTIE SĄ TU WAŻNE?

- entuzjazm doktoranta,
- zaangażowana postawa promotora,
- odpowiednie warunki do prowadzenia badań.

PONADTO:

- dobry program,
- ciekawa tematyka badań,
- możliwości rozwoju,
- opcje zdobycia dodatkowych kompetencji.

A PO ZAKOŃCZENIU SZKOŁY?

- możliwość kariery akademickiej,
- możliwość rozwoju w przemyśle, biznesie czy administracji publicznej,
- uruchomienie start-upu w Polsce,
- kariera międzynarodowa.

Takie możliwości próbujemy stworzyć w naszej Szkole.

Doktorat to szansa na rozwijanie swoich zainteresowań w sposób, który może zmienić świat. Badania naukowe to nie tylko praca – to przygoda intelektualna. Poza tym szkoła doktorska rozwija nie tylko wiedzę, ale też takie kompetencje jak krytyczne myślenie, rozwiązywanie złożonych problemów, zarządzanie sobą w czasie, prowadzenie projektów czy umiejętności komunikacyjne i prezentacyjne.

Ponadto szkoła doktorska to nie tylko miejsce pracy, ale też społeczność, w której można znaleźć wsparcie, inspirację i przyjaźnię na lata.

Doktoranci w szkołach doktorskich otrzymują stypendium, co pozwala skupić się na badaniach bez konieczności pracy – w naszej Szkole mamy jedno z najwyższych stypendiów w Polsce.

Doktorat otwiera drzwi do różnych ścieżek kariery. Jeśli ktoś zastanawia się nad podjęciem kształcenia w szkole doktorskiej, chcielibyśmy, żeby spróbował swoich sił w naszej Szkole! W kwietniu znajdzie niezbędne informacje na naszej stronie internetowej, a w lipcu spotkamy się na rozmowie rekrutacyjnej – zapraszamy!

prof. dr hab. Janusz Olejnik

Dyrektor Szkoły Doktorskiej UPP

Logo Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu przedstawia drzewo, które symbolizuje proces nauki i zdobywania wiedzy. Ze swoim rozbudowanym systemem korzeni, gałęziami i liśćmi odzwierciedla różnorodność i głębię badań naukowych.

Korzenie drzewa reprezentują fundamenty wiedzy, na których opiera się każda dziedzina nauki. To historia, tradycje i wcześniejsze odkrycia, kształtujące nasze rozumienie świata.

Gałęzie symbolizują rozwój i różnorodność ścieżek badawczych. Każda gałąź to inny obszar badań, z unikalnymi pytaniami i wyzwaniami. W miarę jak drzewo rośnie, wiedza się rozwija, prowadząc do nowych odkryć i innowacji.

Liście są symbolem efektów pracy naukowej – to rezultaty badań, publikacje i osiągnięcia, które mogą przynieść korzyści całemu społeczeństwu.

Wszystkie te elementy razem obrazują, że zdobywanie wiedzy jest procesem organicznym, złożonym i ciągłym, podobnie jak rozwój drzewa.

Szkoła Doktorska UPP przez kształcenie młodych naukowców przyczynia się do wzrostu tego drzewa, dając nowe liście i owoce, które wzbogacają naszą Wspólnotę Akademicką.

DROGA DO KARIERY NAUKOWEJ

SZKOŁA DOKTORSKA
UNIwersytetu PRZYRODNICZEGO
W POZNANIU ZAPRASZA!

Szkoła Doktorska
Uniwersytetu
Przyrodniczego
w Poznaniu to
miejsce, które
może stać się
kluczowym
krokiem w rozwoju
akademickiej
ścieżki kariery.

Dzięki nowoczesnemu programowi kształcenia i wsparciu doświadczonych naukowców można zdobyć cenną wiedzę i umiejętności.

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu została powołana 15 maja 2019 roku, zastępując dotychczasowe studia doktoranckie. Jej głównym celem jest wszechstronne przygotowanie doktorantów do uzyskania stopnia doktora oraz prowadzenia samodzielnych badań naukowych. Nauka trwa osiem semestrów, jest bezpłatna i kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej a następnie jej obroną.

Program kształcenia dostosowany jest do międzynarodowych standardów – zajęcia odbywają się w języku angielskim, a egzaminy i zaliczenia można zdawać w języku wybranym przez doktoranta. Szkoła jest otwarta dla wszystkich – zarówno obywateli Polski, jak i cudzoziemców, którzy pragną rozwijać swoją karierę naukową.

KSZTAŁCENIE
PROWADZONE JEST
W DZIESIĘCIU DYSCYPLINACH
NAUKOWYCH:

10

1. NAUKI LEŚNE
2. ROLNICTWO I OGRODNICTWO
3. TECHNOLOGIA ŻYWNOSCI I ŻYWIENIA
4. WETERYNARIA
5. ZOOTECHNIKA I RYBACTWO
6. INŻYNIERIA MECHANICZNA
7. INŻYNIERIA ŚRODOWISKA,
GÓRNICTWO I ENERGETYKA
8. NAUKI BIOLOGICZNE
9. EKONOMIA I FINANSE
10. BIOTECHNOLOGIA

REKRUTACJA DO SZKOŁY DOKTORSKIEJ UPP

REKRUTACJA DO SZKOŁY DOKTORSKIEJ ODBYWA SIĘ NA ZASADZIE KONKURSU, A LICZBA DOSTĘPNYCH MIEJSC JEST OGRANICZONA.

KROK 1: WYBÓR TEMATU I PROMOTORA

Przed złożeniem dokumentów warto zapoznać się z dostępnymi tematami badawczymi i znaleźć potencjalnego promotora. To kluczowy etap, bo to właśnie promotor będzie mentorem przez cały okres kształcenia.

KROK 2: ZŁOŻENIE DOKUMENTÓW

Cały proces aplikacji odbywa się online. Kandydaci muszą przygotować komplet wymaganych dokumentów, w tym między innymi podanie o przyjęcie do Szkoły Doktorskiej, CV, odpis dyplomu magistra z suplementem, opinię promotora, opis aktywności naukowej, opis koncepcji badań naukowych oraz pozostałe oświadczenia.

KROK 3: ROZMOWA KWALIFIKACYJNA

Po pozytywnej ocenie formalnej złożonych dokumentów kandydaci są zapraszani na egzamin ze znajomości języka angielskiego (zwłaszcza znajomość języka branżowego ma znaczenie) oraz rozmowę kwalifikacyjną. To okazja, aby zaprezentować swoją motywację, wiedzę oraz potencjał badawczy przed komisją rekrutacyjną.

KROK 4: WYNIKI I ROZPOCZĘCIE KSZTAŁCENIA

Osoby, które przejdą pomyślnie cały proces oraz uzyskają liczbę punktów plasujących ich w granicach limitu przyjęć w danej dyscyplinie, otrzymują decyzję o wpisie na listę doktorantów i mogą rozpocząć kształcenie w Szkole od października. Co ważne, doktoranci, którzy nie mają stopnia doktora, otrzymują stypendium.

Dlaczego warto?

Szkoła Doktorska na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu oferuje nie tylko wysokiej jakości edukację, ale także wsparcie w rozwoju kariery naukowej. To idealne miejsce dla osób ambitnych, chcących rozwijać swoje kompetencje badawcze, a także zdobyć doświadczenie dydaktyczne przez prowadzenie zajęć.

Więcej informacji znajdziesz na stronie: https://puls.edu.pl/szk-ola_doktorska/rekrutacja

AKTYWNOŚĆ SAMORZĄDU DOKTORANTÓW UPP

III OTWARTE POSIEDZENIE KRAJOWEJ REPREZENTACJI DOKTORANTÓW W POZNANIU

W dniach 15–17 listopada 2024 roku Poznań stał się ogniskiem akademickiej dyskusji doktoranckiej w Polsce. W murach Uniwersytetu Przyrodniczego odbyło się III Otwarte Posiedzenie Zarządu Krajowej Reprezentacji Doktorantów, organizowane przez Poznańskie Porozumienie Doktorantów oraz Kolegium Rektorów Miasta Poznania. Wydarzenie zgromadziło stu doktorantów z całego kraju, w tym reprezentantów Samorządu Doktorantów UPP: mgr inż. arch. Agatę Walczak, mgr inż. Piotra Klimowicza, mgr inż. Sandrę Bulińską i mgr inż. Joannę Fiedorowicz.

DEBATY I WSPÓŁPRACA

Uroczystego otwarcia dokonały kluczowe postacie środowiska akademickiego: Przewodniczący Krajowej Reprezentacji Doktorantów mgr inż. Michał Klimczyk, JM Rektor UPP prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz oraz Przewodniczącą Poznańskiego Porozumienia Doktorantów mgr inż. arch. Agata Walczak. Kluczowym elementem piętkowego programu był panel dyskusyjny dotyczący współpracy międzyuczelnianej, z udziałem rektorów Politechniki Poznańskiej, UPP oraz Uniwersytetu Ekonomicznego.

W kolejnych dniach doktoranci uczestniczyli w spotkaniach branżowych oraz panelu sprawozdawczym Zarządu Krajowej Reprezentacji Doktorantów. Przedstawiciele UPP wzięli udział w obradach Porozumienia Doktorantów Uczelni Przyrodniczych, koncentrując się na wyzwaniach funkcjonowania Szkół Doktorskich, wsparciu działalności naukowej oraz potencjalnych zmianach legislacyjnych.

POZNAŃSKI BAL DOKTORANTA

Kulminacją wydarzenia był I Poznański Bal Doktoranta, który zgromadził blisko 250 osób. Świątowano w obec-

ności rektorów uczelni poznańskich oraz przedstawicieli miasta i województwa. W trakcie balu wręczono odznaki „Przyjaciela Poznańskiego Porozumienia Doktorantów”, a wśród wyróżnionych znaleźli się JM Rektor UPP prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz oraz Prorektor ds. Kadr i Rozwoju Uczelni prof. dr hab. inż. Krzysztof Adamowicz.

POZNAŃ JAKO CENTRUM DOKTORANCKIEJ WSPÓŁPRACY

III Otwarte Posiedzenie Krajowej Reprezentacji Doktorantów udowodniło, że Poznań jest istotnym ośrodkiem akademickim, a współpraca międzyuczelniana pozwala na efektywne kształtowanie polityki doktoranckiej w Polsce. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu odgrywa w tym procesie kluczową rolę, co jest wspólnym sukcesem całej społeczności akademickiej miasta.

mgr inż. arch. Agata Walczak

przewodnicząca Poznańskiego Porozumienia Doktorantów i Samorządu Doktorantów UPP

UMOCNIENIE POZYCJI

UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU W ŚWIATOWYCH RANKINGACH

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu ponownie umocnił swoją pozycję w rankingach światowych, potwierdzając wysoką jakość kształcenia oraz badań naukowych. Rok 2024 przyniósł liczne sukcesy świadczące o dynamicznym rozwoju Uczelni na arenie międzynarodowej. Uniwersytet stale podnosi standardy dydaktyczne, inwestuje w infrastrukturę badawczą i rozwija współpracę z instytucjami zagranicznymi, co bezpośrednio przekłada się na wzrost jego prestiżu. Warto podkreślić, że wysoka pozycja Uniwersytetu nie jest obserwowana wyłącznie w rankingach międzynarodowych, ale także w polskich zestawieniach, takich jak ranking Perspektywy.

LIDER WŚRÓD POLSKICH UCZELNI PRZYRODNICZO-ROLNICZYCH W TIMES HIGHER EDUCATION WORLD UNIVERSITY RANKINGS 2025

W rankingu Times Higher Education (THE) 2025, jednym z najbardziej prestiżowych światowych rankingów uczelni, UPP zajął miejsce w przedziale 1201-1500, co ponownie lokuje Uczelnię jako lidera wśród polskich uczelni przyrodniczo-rolniczych. W rankingu wyższą pozycję spośród poznańskich uczelni zajął jedynie Uniwersytet im. Adama Mickiewicza (1001-1200).

Natomiast w rankingu dziedzinowym - Times Higher Education (THE) World University Rankings by Subject 2025 - Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu (UPP) został sklasyfikowany w dwóch kluczowych obszarach naukowych. W kategorii *Life Sciences*, obejmującej takie dziedziny jak rolnictwo i leśnictwo, weterynaria oraz nauki biologiczne, UPP uplasował się w przedziale 601-800. Z kolei w obszarze *Engineering* Uczelnia została sklasyfikowana w przedziale 1001-1250.

QS WORLD UNIVERSITY RANKINGS 2025

W prestiżowym zestawieniu QS World University Rankings 2025 Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu znalazł się w przedziale 851-900, utrzymując swoje miejsce w gronie najlepszych uczelni na świecie. Na tle polskich uczelni UPP zajęło 7 miejsce, 2 miejsce w Poznaniu oraz 1 miejsce w kategorii uczelni przyrodniczych, potwierdzając wiodącą rolę w tej dziedzinie.

WYSOKA POZYCJA W QS WORLD UNIVERSITY RANKINGS BY SUBJECT 2024

W dziedzinowym rankingu QS World University by Subject 2024 kierunek rolnictwo i leśnictwo prowadzony na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu zajął miejsce w przedziale 101-150, plasując UPP na 2 miejscu w Polsce, zaraz po Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. To znaczący wynik, wskazujący na utrzymanie silnej pozycji w tej prestiżowej kategorii.

AWANS W RANKINGU SZANGHAJSKIM GLOBAL RANKING OF ACADEMIC SUBJECTS (GRAS) 2024

Tegoroczna edycja rankingu szanghajskiego przyniosła UPP najwyższą pozycję w Polsce w kategorii nauk rolniczych (Agricultural Sciences), w którym Uczelnia awansowała do przedziału 51–75. W porównaniu do ubiegłych lat (2021: 401–500, 2022: 301–400, 2023: 76–100) jest to znaczący postęp. W kategoriach Food Science & Technology oraz Veterinary Sciences UPP utrzymało wysoką pozycję w przedziale 201–300, a w dziedzinie Ecology uplasowało się w przedziale 401–500.

RANKING SCIMAGO 2024

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu znalazł się na 25. miejscu w Polsce w prestiżowym rankingu SCImago, biorącym pod uwagę wyniki badań, innowacyjność i wpływ społeczny. W kategorii Agricultural and Biological Sciences UPP zajęło 1. miejsce w Polsce w dziedzinie Animal Science and Zoology oraz 2. miejsce w Food Science i Plant Science.

RANKING QS SUSTAINABILITY 2025

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu ponownie został doceniony w rankingu QS World University Rankings: Sustainability 2025, który ocenia zaangażowanie uczelni w działania na rzecz zrównoważonego rozwoju. W tegorocznym zestawieniu UPP uplasował się w przedziale 1501+ na świecie, zajmując jednocześnie 515. miejsce w Europie i 20. pozycję w Polsce. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu wyróżnia się szczególnie w kategorii „oddziaływanie na środowisko”, zajmując 11. miejsce w Polsce. W ramach tej kategorii UPP w Polsce osiągnął 8. pozycję w zakresie „environmental sustainability” oraz 11. miejsce w obszarze „environmental research”. To znaczące wyróżnienie w kontekście działań na rzecz zrównoważonego rozwoju.

SUKCESY W POLSKIM RANKINGU UCZELNI WYŻSZYCH PERSPEKTYWY 2024

Nie tylko rankingi międzynarodowe, ale również krajowe zestawienia podkreślają wysoką jakość kształcenia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. W prestiżowym rankingu Perspektywy 2024 UPP uplasowało się na 3. miejscu w Polsce w kategorii uczelni przyrodniczo-rolniczych oraz na 34. miejscu wśród wszystkich uczelni akademickich w Polsce. Szczególne uznanie zdobyły kierunki zootechnika oraz o żywieniu i żywności, które ponownie zajęły 1. miejsce w swoich kategoriach. Wysokie lokaty zajęły również kierunki rolnicze i leśne (2. miejsce), ogrodnictwo (3. miejsce) oraz architektura krajobrazu (4. miejsce). Dodatkowo takie kierunki jak biotechnologia, dietetyka, biologia i ochrona środowiska znalazły się w pierwszej dziesiątce odpowiednich kategorii.

SUKCESY NAUKOWCÓW UPP W RANKINGU CYTOWAŃ TOP 2%

Wyjątkowe osiągnięcia naukowców Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu zostały odnotowane również w światowym rankingu cytowań Top 2%. W 2024 roku UPP uzyskało 11 557 cytowań, co zapewniło Uczelni pozycję lidera wśród uniwersytetów przyrodniczych i rolniczych w Polsce. Na drugim miejscu uplasowała się Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, a na trzecim Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu. Patrząc na zestawienia indywidualne kompleksowo oceniające dorobek – dane dotyczące całej kariery zaktualizowano do końca 2023 roku – uwzględnionych zostało 12 naukowców UPP (w zeszłym roku dziewięciu), natomiast na liście pod względem cytowań w roku kalendarzowym 2023 znalazło się 22 badaczy naszego Uniwersytetu (w zeszłym roku 21).

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu konsekwentnie wzmacnia swoją pozycję w międzynarodowych rankingach, co znajduje odzwierciedlenie w takich osiągnięciach, jak awans w prestiżowym rankingu GRAS oraz utrzymanie wysokiej pozycji w QS World University Rankings. Osiągnięcia naukowców UPP, w tym ich obecność w rankingu Top 2% najbardziej wpływowych badaczy, podkreślają rosnące znaczenie Uczelni na arenie międzynarodowej. Wyróżnienia te są wynikiem skutecznej realizacji misji Uczelni, która łączy tradycję akademicką z innowacyjnym podejściem do nauki i edukacji.

prof. UPP dr hab. Dominik Kmiecik
pełnomocnik Rektora ds. rankingów

Iwona Cieślik
rzeczniczka prasowa UPP

AKADEMICKI KOMPAS DLA KAŻDEGO.

Jak Centrum
Wsparcia i Rozwoju
pomaga rozwinąć
potencjał osób
studiujących
i pracujących

Centrum Wsparcia i Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu powstało w odpowiedzi na potrzeby społeczności akademickiej. Można tutaj skorzystać z różnych rozwiązań wspomagających rozwój zawodowy i osobisty. Głównym zadaniem Centrum jest pomoc osobom studiującym i pracującym na Uczelni w radzeniu sobie z wyzwaniami zarówno osobistymi, zawodowymi, jak i interpersonalnymi.

Działalność Centrum Wsparcia i Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (CWR) wspiera zarówno osoby, które dopiero zastanawiają się nad rozpoczęciem studiów, jak i osoby studiujące oraz całą kadrę akademicką. Powołanie CWR było odpowiedzią na wyzwania, z jakimi mierzą się młodzi ludzie, chcący podjąć studia na naszej Uczelni i je ukończyć. Oferuje rozwój kompetencji społecznych, pomoc osobom z niepełnosprawnościami, interwencje kryzysowe oraz zajęcia rozwojowe.

Jednym z kluczowych obszarów działania Centrum jest pomoc psychologiczna dostępna dla każdej osoby ze społeczności akademickiej. Chętni mogą skorzystać z indywidualnych konsultacji i wsparcia w sytuacjach kryzysowych pod warunkiem wcześniejszego zgłoszenia i zapisu na wybrany termin. W ofercie CWR są też cykliczne warsztaty, podczas których trenuje się umiejętności radzenia sobie z codziennymi trudnościami.

W strukturach CWR funkcjonuje Biuro Karier, które ułatwia osobom studiującym oraz absolwentkom i absolwentom kształtowanie ich ścieżki zawodowej. Strona internetowa Biura Karier pełni funkcję platformy łączącej osoby studiujące z pracodawcami. Można tu przeglądać oferty pracy i bezpośrednio na nie odpowiadać, zamieszczać dokumenty aplikacyjne oraz korzystać z artykułów i informacji o wydarzeniach takich jak targi pracy. Pracodawcy z kolei mogą bezpłatnie zamieszczać oferty praktyk i pracy oraz korzystać z formularzy, które ułatwiają rejestrację na wydarzenia.

CWR działa również na rzecz poprawy dostępności edukacyjnej dla osób z niepełnosprawnościami i szczególnymi potrzebami. Tutaj mogą zgłaszać się osoby, które w toku studiów potrzebują dostosowań, zarówno jeśli chodzi o udział w zajęciach (np. możliwość otrzymywania materiałów wcześniej), jak i przebiegu egzaminu oraz jego formy. CWR prowadzi również Biuro Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami, za pośrednictwem którego można skorzystać z udogodnień takich jak dofinansowanie transportu z/na uczelnię dla osób, które mają trudności z poruszaniem się, zakup/wypożyczenie sprzętu dydaktycznego, zajęcia wyrównawcze i inne, w zależności od potrzeb.

Przy realizacji swoich zadań Centrum współpracuje z ekspertami i ekspertkami z różnych dziedzin, między innymi z pełnomocniczką Rektora ds. społecznej odpowiedzialności Uczelni, pełnomocnikiem Rektora ds. profilaktyki uzależnień oraz pełnomocnikiem Rektora ds. równego traktowania, wspierając ich działania.

Wprowadzenie rozwiązań takich jak lepsze oznakowanie, technologie wspierające czy dostosowane materiały dydaktyczne poprawia jakość życia wszystkich członków akademickiej wspólnoty. Ponadto takie inicjatywy

kształtują wrażliwość społeczną i uczą, promując jednocześnie wartości współpracy i wzajemnego szacunku.

Młodzi ludzie mają okazję współpracować z certyfikowanymi tutorami – opiekunami naukowymi, co pomaga im lepiej poznać swoje mocne strony, rozwinąć wiedzę i skoncentrować się na osiąganiu celów. Popularność tego programu potwierdzają pozytywne opinie tutej (uczestni-

Jedną z wyróżniających się inicjatyw prowadzonych w strukturach CWR jest program tutoringu, dzięki któremu można otrzymać indywidualne wsparcie w rozwijaniu pasji i umiejętności.

ków procesu tutoringu), którzy podkreślają korzyści osobiste: większą pewność siebie, poznanie nowych technik badawczych i lepsze przygotowanie do rozpoczęcia kariery zawodowej.

CWR wspiera także społeczność akademicką w rozwiązywaniu sporów interpersonalnych i problemów dydaktycznych. Ekspertki z Centrum pomagają rozwiązywać konflikty wynikające z trudnych relacji w grupach studenckich i wspierają interwencje w przypadku niejasnych zasad prowadzenia zajęć. Wszystkie przypadki rozpatrywane są indywidualnie, a podejmowane działania mają na celu znalezienie najlepszego rozwiązania dla wszystkich zaangażowanych stron.

Pracownicy CWR podejmują również działania mające na celu niesienie pomocy osobom zastanawiającym się nad rezygnacją ze studiów. W jego ofercie znaleźć można wiele skutecznych metod wsparcia, jeśli powodem rezygnacji są problemy emocjonalne, niepewność dotycząca trafności wyboru kierunku bądź inne trudności wynikające z konfliktów, nieporozumień czy poczucia zagubienia na Uczelni.

Wsparcie oferowane przez Uczelnię jest istotnym elementem przy ocenie kierunków studiów dokonywanej przez Polską Komisję Akredytacyjną. Oferta Centrum Wsparcia i Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wpisuje się w potrzeby społeczności akademickiej w wielu trudnych sytuacjach. Dzięki szerokiej ofercie wsparcia, zaangażowaniu specjalistów i aktywnemu poszukiwaniu rozwiązań nawet w sytuacjach niestandardowych, CWR przyczynia się do rozwoju Uczelni, wzmacniając relacje wewnątrz społeczności akademickiej i budując nowoczesne, otwarte środowisko współpracy.

Jarosław Władczyk

Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP

DOMY STUDENCKIE UPP

– więcej niż miejsce zamieszkania

Studia to czas, który dla wielu młodych ludzi oznacza pierwsze samodzielne kroki w dorosłym życiu. Wyzwania związane z nauką, adaptacją w nowym środowisku, nawiązywaniem przyjaźni i organizowaniem codziennego życia sprawiają, że każdy element studenckiej rzeczywistości ma ogromne znaczenie. Akademiki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (UPP) pełnią istotną rolę w tworzeniu przestrzeni, która łączy funkcje mieszkalne, edukacyjne, społeczne i integracyjne, zapewniając studentom wygodę, wsparcie oraz możliwości nawiązywania relacji i budowania wspólnoty.

WYGODNE MIEJSCE DO ŻYCIA I NAUKI

Akademiki UPP to komfortowe przestrzenie, które umożliwiają studentom godne warunki do nauki i życia codziennego. Mieszkania w akademikach są wyposażone w wygodne łóżka, a także przestronne kuchnie, łazienki oraz przestrzenie wspólne. Tereny kampusu otoczone są zielenią, wśród której znajdują się place grillowe, boiska do siatkówki i miejsca postojowe dla rowerów.

Dostęp do szybkiego Internetu jest dzisiaj standardem i ma kluczowe znaczenie w codziennym życiu studenta – od nauki po rozrywkę. Dzięki temu studenci mogą w pełni korzystać z zasobów online, uczestniczyć w zajęciach zdalnych, a także korzystać z licznych materiałów edukacyjnych.

Bliskość kampusu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu to kolejny atut akademików. Zaledwie kilka minut spacerem dzieli studentów od budynków

Uczelni, co znacząco ułatwia codzienne funkcjonowanie. Wygodny dostęp do wykładów, laboratoriów, biblioteki czy sal komputerowych sprawia, że życie studenckie staje się lepiej zorganizowane, a czas jest wykorzystywany bardziej efektywnie.

Domy studenckie „Jurand”, „Danuśka” i „Maćko” zlokalizowane są przy ul. Piątkowskiej. Stąd w kilka minut można dojechać tramwajem do ścisłego centrum Poznania, natomiast akademik „Przylesie” znajduje się w małowniczej okolicy Ogrodu Dendrologicznego.

OPŁATY I DOSTĘPNOŚĆ

Akademiki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wyróżniają się na rynku poznańskim przystępnymi cenami. Opłaty za zakwaterowanie są dostosowane do możliwości finansowych studentów, a sama struktura opłat jest przejrzysta i łatwa do zrozumienia.

Ceny za zakwaterowanie wynoszą 520–730 zł za miejsce w pokoju 3-osobowym i 590–730 zł za miejsce w pokoju 2-osobowym. Ponadto akademiki UPP dysponują też pokojami jednoosobowymi i kawalerkami.

UPP zapewnia priorytet w przyznawaniu miejsc swoim studentom, co znacząco ułatwia im rozpoczęcie studiów w nowym mieście. Dzięki temu osoby spoza Poznania mają pewność, że znajdą komfortowe miejsce do życia w bezpośrednim sąsiedztwie Uczelni.

INTEGRACJA I BUDOWANIE WSPÓLNOTY

Akademik to nie tylko miejsce, w którym studenci spędzają czas, ale także przestrzeń, w której rodzą się przyjaźnie i tworzy się studencka wspólnota. W akademikach UPP

nie brakuje inicjatyw, które sprzyjają integracji, pomagając mieszkańcom nawiązywać relacje i budować przyjazną atmosferę.

Jednym z najpopularniejszych sposobów spędzania czasu w akademikach jest wspólne gotowanie. Takie spotkania nie tylko pozwalają na oderwanie się od nauki, ale i stwarzają okazję do bliższego poznania innych studentów, wymiany doświadczeń i pomysłów. Dzięki takim inicjatywom studenci mogą nawiązywać nowe znajomości, rozwijać swoje pasje, a także wzbogacać życie społeczne Uczelni.

WSPARCIE DLA STUDENTÓW

Studenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, którzy decydują się na mieszkanie w akademikach, mogą liczyć na kompleksowe wsparcie w różnych aspektach życia akademickiego. Uczelnia stawia na pomoc socjalną, oferując stypendia oraz różne formy wsparcia materialnego dla studentów, którzy znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Dzięki tym programom studenci z mniej zamożnych rodzin mają szansę na komfortowe warunki mieszkaniowe i edukacyjne.

W akademikach UPP funkcjonuje również system wsparcia administracyjnego, który ułatwia codzienne życie mieszkańców. Pracownicy akademików to profesjonalna kadra, zawsze gotowa do pomocy w kwestiach związanych z zakwaterowaniem, opłatami czy organizowaniem wydarzeń.

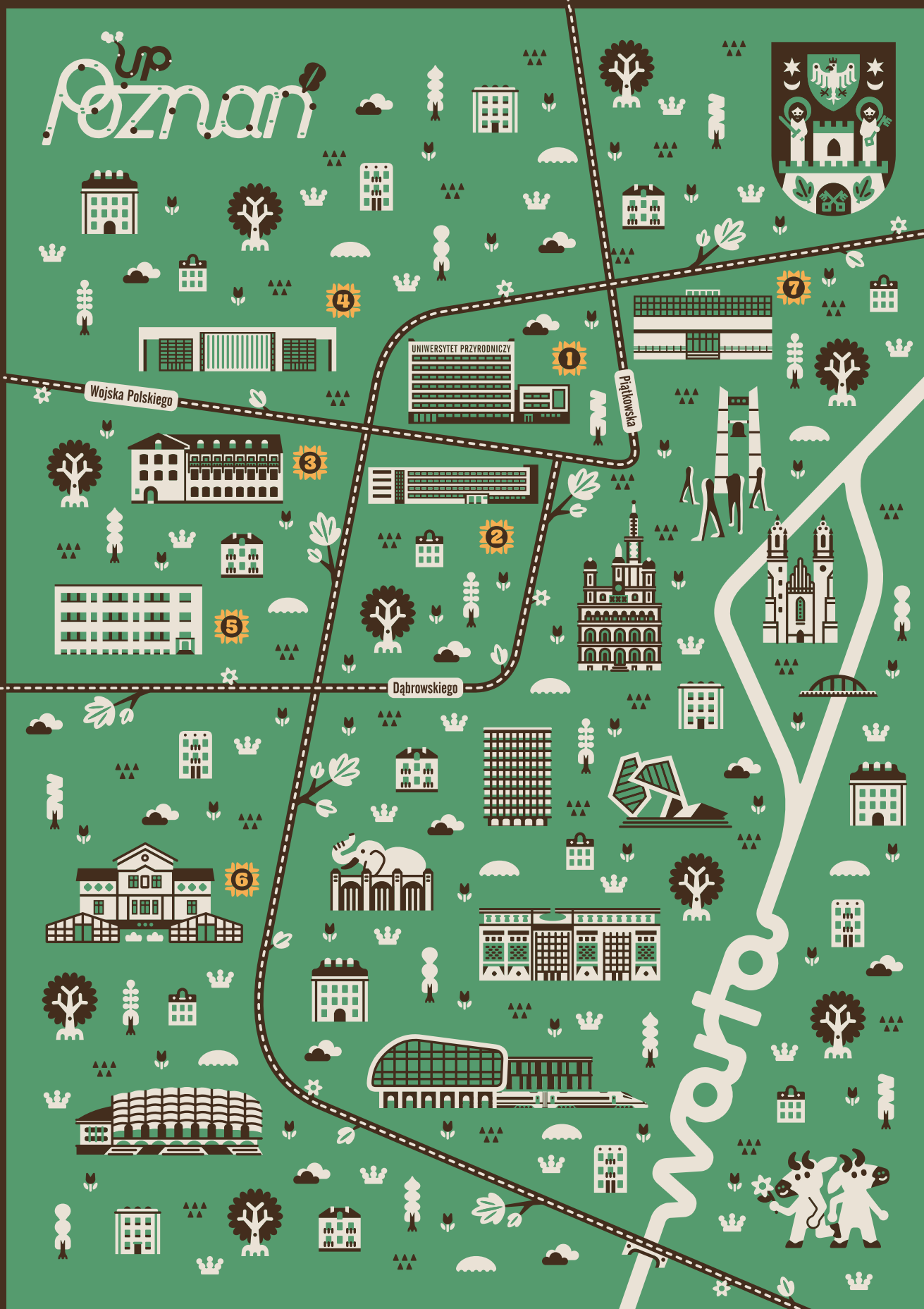
Michał Baranowski

kierownik domu studenckiego „Maćko”

KAMPUS

UPP

ZIELONA PRZESTRZEŃ
DO NAUKI I RELAKSU

UNIWERSYTET
PRZYRODNICZY
W POZNANIU

Mapa jednostek UPP na terenie Poznania

1 Kampus Główny UPP (ul. Wojska Polskiego 28-52, ul. Szydlowska 43-50, ul. Wotyńska 33-35)

Rektorat
Dziekanaty
Wydział Ekonomiczny
Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii
Wydział Leśny i Technologii DREWNA
Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej
Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej

2 Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu (ul. Wojska Polskiego 31/33 oraz ul. Mazowiecka 48)

3 Kampus Cieszkowskich (ul. Wojska Polskiego 67-85, ul. Warmińska 2)

Wydział Leśny i Technologii DREWNA
Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii
Domy Studenckie Przylesie, Sadyba
Ogród Dendrologiczny UPP

4 Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii – Biocentrum (ul. Dojazd 7-11, ul. Witosa 45)

Biblioteka i Centrum Informacji Naukowej
Centrum Kultury Fizycznej

5 Kampus Ogrody (ul. Dąbrowskiego 159)

Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii

6 Centrum Edukacji Przyrodniczej Marcein (ul. Zgorzelecka 4)

Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii

7 Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej (ul. Piątkowska 94)

Domy studenckie Jurand, Danuśka, Maćko
Konwent Samorządu Studenckiego UPP (DS Danuśka)

Kampus Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu to wyjątkowa, otoczona zielenią przestrzeń w sercu miasta, idealna do nauki i relaksu. Każdy zakątek sprzyja koncentracji i integracji, a wiosną i latem tereny zielone stają się prawdziwą oazą wypoczynku.

CZY
DOROSŁYM
WYPADA

FASCYNOWAĆ SIĘ PRZYRODĄ?

*A co tam
pani widzi?*

A co tam pani widzi? – to pytanie zadawano mi wiele razy, gdy przystawałam na chodniku, by przyglądać się otaczającej mnie przyrodzie. W mieście moje zachowanie wydawało się ludziom nieco dziwne i przyciągało uwagę mijających mnie przechodniów. Niektórzy zaciekawieni przystawali obok, by dowiedzieć się, dlaczego wpatruję się w rosnący obok sklepu spożywczego krzew forsycji albo stoję w bezruchu na środku parkowej alejki. Czasem przyglądali mi się nieco podejrzliwie, a nawet z pewną troską w oczach, zwłaszcza gdy patrząc na ten sam krzew, stwierdzali kategorycznym tonem: **Przecież tam nic nie ma!** Na co z kolei ja otwierałam szeroko oczy ze zdumienia, ponieważ w tych zarosłach toczyło się właśnie niezwykle ciekawe życie pary wróbli, mazurków, owadów albo siedząc na gałęzi klonu, czarująco śpiewał szczygieł czy uroczy rudzik intonował swoją melodyjną pieśń. Dopiero, gdy wskazywałam palcem na te cuda natury, na które mało kto zwraca uwagę w wielkim mieście, mój rozmówca bywał zazwyczaj szczerze zdumiony. Ponieważ powyższa sytuacja przydarzała mi się bardzo często, zaczęłam się zastanawiać, skąd bierze się tak mała wrażliwość na świat przyrody u dorosłych i jak wielkie ma to znaczenie w kwestii propagowania wszelkich działań i starań mających na celu ochronę bioróżnorodności? W moich przypadkowych rozmowach z napotkanymi ludźmi uderzyło mnie coś jeszcze: lekceważące podejście do osób zajmujących się przyrodą i do przyrodników amatorów. Jakby fascynacja otaczającą nas fauną i florą była czymś dziecinnym albo wręcz infantylnym, z czego powinno się w pewnym wieku po prostu wyrosnąć i nie zawracać sobie tym więcej głowy. Spotykałam też osoby, które ośmielone tym, że znalazły we mnie „bratnią

duszą”, przyznawały z pewnym wstydem i smutkiem, że rodzina kpi i naśmiewa się z ich fascynacji przyrodniczych i potrzebą uwieczniania choćby telefonem komórkowym ulotnych chwil i zachwyty nad barwnymi skrzydłami motyla, drżącą kroplą rosy o poranku czy biedronką siedmiokropką pośród przydrożnych drobnych purpurowych kwiatów iglicy pospolitej.

Obecnie słowo „przyrodnik” zwykle kojarzy się z pracownikiem parku narodowego, naukowcem bądź z osobą, która nie wyrosła z dziecięcych fascynacji roślinami

na szkolnym podwórku czy miejskim skwerze, jeśli tylko pozwolimy w pobliżu rosnąć drzewom i krzewom.

Jak powiedział biolog ewolucjonista Stephen J. Gould: „Nie wygramy bitwy o ochronę zagrożonych gatunków i środowiska, jeśli nie stworzymy więzi emocjonalnej, która połączy nas z naturą – nie będziemy naprawdę walczyć o coś, czego nie darzymy miłością”¹.

Wiele problemów ekologicznych, niszczenie siedlisk gatunków roślin i zwierząt w pierwszej kolejności wymaga zaangażowania lokalnej społeczności, ludzie bowiem

Świetnie orientują się w markach przeróżnych gadżetów i świecie wirtualnym, ale nie potrafią rozpoznawać zbyt wielu roślin rosnących w ich najbliższym otoczeniu, nazwać owadów czy ptaków.

i zwierzętami lub z aktywistą utrudniającym życie zwykłym obywatelom i organizującym uciążliwe akcje. Umiłowanie przyrody staje się czymś, co trzeba ukrywać – nawet przed najbliższą rodziną – i staje się tematem wstydlivym. Dlaczego tak się dzieje? Dlaczego w czasach, gdy potrzeba zdecydowanych działań, większość z nas pozostaje bierna? Słynny brytyjski prezenter programów przyrodniczych sir David Attenborough bardzo często podczas wywiadów musiał odpowiadać na to samo pytanie: „W jaki

chętniej angażują się w działania na rzecz przyrody, jeśli wiedzą, że poprawiają one również ich zdrowie i samopoczucie. Bardziej interesują ich problemy, na które mają wpływ, niż globalne, jak choćby zmiany klimatu czy wycinka lasów deszczowych, które wydają się odległe, błahe albo zbyt trudne do rozwiązania. Kolejnym krokiem jest pielęgnowanie w sobie dziecięcej ciekawości świata przyrody, tworzenie więzi z lokalną naturą i dostrzeżenie jej wokół siebie. Dla dorosłych może to być trudne, zwłaszcza, gdy

Jak powiedział biolog ewolucjonista Stephen J. Gould: „Nie wygramy bitwy o ochronę zagrożonych gatunków i środowiska, jeśli nie stworzymy więzi emocjonalnej, która połączy nas z naturą – nie będziemy naprawdę walczyć o coś, czego nie darzymy miłością”

sposób zainteresował się pan zwierzętami?”, na co odpowiadał dziennikarzowi: „Jakim cudem pan stracił to zainteresowanie?” Rozwój technologii cyfrowej sprawił, że oddalamy się od natury albo mamy skłonność do jej idealizowania. Pragniemy jej, ale w idyllicznej, wygładzonej i przyszytych wersji, a gdy natura okazuje się kapryśna, nieprzewidywalna, niebezpieczna i denerwująca, pojawia się wrogość do niej nastawienie.

Istotnym problemem jest także to, że współczesne dzieci coraz mniej czasu spędzają na świeżym powietrzu, za to kilka godzin dziennie wpatrują się w ekrany urządzeń elektronicznych. Świetnie orientują się w markach przeróżnych gadżetów i świecie wirtualnym, ale nie potrafią rozpoznawać zbyt wielu roślin rosnących w ich najbliższym otoczeniu, nazwać owadów czy ptaków. Coraz więcej czasu spędzają w zamkniętych pomieszczeniach, tracąc więź ze środowiskiem naturalnym. Przekłada się to na rozumienie świata przyrody w dorosłym życiu. Obecnie relacje wielu mieszkańców krajów rozwiniętych ze światem przyrody są raczej powierzchowne. Czasem sprowadzają się jedynie do odhaczenia atrakcyjnych przyrodniczo miejsc w czasie wakacji i do oznaczenia ich na Instagramie. Ważną kwestią jest więc zmiana sposobu myślenia i edukacja oraz skuteczne promowanie działań proekologicznych przez wzbudzanie zamiłowania do natury. Uświadamianie, że przyroda jest wokół nas, na wyciągnięcie ręki i że aby jej doświadczać, nie trzeba wyruszać w długie, męczące podróże do parków narodowych czy ogrodów botanicznych, bo dzika przyroda czai się tuż za progiem naszego domu. Można ją obserwować i doświadczać jej nawet

trzeba poświęcić mnóstwo czasu na pracę, wychowanie dzieci i dziesiątki innych zajęć w ciągu dnia, ale wystarczy się rozejrzeć, choćby czekając na przystanku autobusowym, idąc na zakupy lub na spacer do parku. Czy tego chcemy, czy nie, natura jest częścią naszej codzienności, nawet gdy tego nie dostrzegamy. Warto pamiętać, że otaczające nas rośliny, ptaki, zwierzęta są naszymi sąsiadami, a my tak samo jak one jesteśmy częścią świata przyrody, że obserwowanie natury może być fascynującą przygodą niezależnie od wieku, daje poczucie tajemnicy, niezwykłości i czystej radości. Sztuką jest nie tylko wprowadzać zakazy niszczenia środowiska naturalnego, ale szukać także odpowiedzi, jak dobrze żyć z naturą, jak korzystać z jej zasobów i dobrodziejstw w sposób rozważny. Tak, by zaspokajać potrzeby ludzkości, nie degradując bezpowrotnie środowiska i zachowując je dla przyszłych pokoleń.

„Warto pamiętać, że zanim ziemia zaczęła należeć do nas, my należeliśmy do niej. I znów możemy zacząć”².

Agnieszka Stelmaszyk

Esej napisany w ramach studiów podyplomowych: Ochrona różnorodności biologicznej i zarządzanie środowiskiem

- 1 Sampson, S.D. (2016). Kalosze pełne kijanek. Białystok: Wydawnictwo Vivante, s. 31.
- 2 Johnson N. (2017). Sekrety roślin i zwierząt w miejskiej dżungli. Białystok: Wydawnictwo Vivante, s. 290.

ZASŁYSZANE O UPP

– CO MÓWIA STUDENCI I ABSOLWENCI?

„Studia na UPP były jak niekończąca się przygoda – zajęcia terenowe, badanie roślin, śledzenie zwierząt i analiza gleby sprawiały, że każdy dzień był nowym odkryciem”.

„Mój czas spędzony na UPP to fascynująca podróż po świecie drewna – od poznawania jego struktury pod mikroskopem, przez eksperymenty w laboratorium, aż po projektowanie nowoczesnych konstrukcji. Każdy dzień przynosił nowe inspiracje!”

„Studia na UPP otworzyły mi oczy na piękno i funkcjonalność zieleni. Tworzenie ogrodów, projektowanie parków i analizowanie, jak rośliny wpływają na nasze otoczenie, sprawiły, że dziś mogę zmieniać przestrzeń wokół nas”.

Na UPP nauczyłem się rozumieć zwierzęta – ich potrzeby, zachowania i sposoby zapewnienia im jak najlepszych warunków. Zajęcia w gospodarstwach i laboratoriach były jak lekcje życia, które codziennie wykorzystuję w pracy”.

„Ekonomia na UPP to była praktyczna lekcja, jak łączyć tradycję z nowoczesnością.

Poznanie rynków, analiza trendów i zarządzanie gospodarstwami nauczyły mnie, że agrobiznes to nie tylko produkcja, ale także strategia i innowacja”.

„Na UPP odkryłam, jak ogromny wpływ na nasze życie ma jakość produktów, które trafiają na sklepowe półki. Zajęcia laboratoryjne, analizy sensoryczne i praktyki w firmach pokazały mi, jak wielka odpowiedzialność spoczywa na specjalistach ds. jakości”.

„Każde zajęcia na UPP były jak misja – rozwiązywanie problemów z wodą, badanie jakości gleby i poszukiwanie ekologicznych rozwiązań uświadomiły mi, jak wielki wpływ mamy na środowisko. Teraz wykorzystuję tę wiedzę w praktyce!”

„UPP nauczyło mnie patrzeć na rośliny nie tylko oczami, ale i sercem. Zajęcia w szklarniach, eksperymenty z odmianami i pierwsze samodzielne projekty ogrodów sprawiły, że pasja stała się moją codziennością”.

KULTURA NA UPP ŁĄCZY, INSPIRUJE I POSZERZA HORYZONTY

Centrum Kultury Studenckiej UPP jest jedną z 13 jednostek zgromadzonych w Ogólnopolskim Forum Kultury Studenckiej, które nadaje kierunek studenckiej działalności kulturalnej oraz zajmuje się budowaniem i odkrywaniem nowych przestrzeni, w których może się tworzyć i rozwijać kultura studencka.

Pojęcie „kultura” (łac. *cultus*, oznacza „uprawa”, „pielęgnowanie”) odnosiło się początkowo tylko do uprawy roli – *cultura agri*.

W czasach starożytnych zaczęto ją utożsamiać ze „sposobem życia”, „wykształceniem”, czymś, co reguluje pewne zachowania, postawy czy wyobrażenia.

Na co dzień pojęcie to kojarzy się z różnymi przejawami sztuki: muzyką, baletem, operą, malarstwem, rzeźbą, kinem i muzeum.

Za osobę kulturalną uważa się kogoś, kto nie tylko ma ogładę towarzyską i jest wykształcony, ale także potrafi doceniać wartość sztuki.

Obcowanie z kulturą stwarza możliwość poznania samego siebie, odkrycia prawdy o sobie. Dostarczając silnych doświadczeń, rozwija sferę emocjonalną i wyostreza wyobraźnię. Ułatwia nawiązywanie kontaktów człowieko-wi, który ma z tym trudności.

„Nie stać nas na to, by nie inwestować w rozwój kulturalny studentów”, jak twierdzi I. Pastuszek. To czas,

w którym buduje się świadomego odbiorcę – często również twórcę polskiej kultury.

W tym celu pod hasłem: „jednością silni, rozumni szaleń” (A. Mickiewicz), odbyło się II Ogólnopolskie Forum Kultury Studenckiej, które zgromadziło animatorów kultury, kierowników projektów artystycznych, przedstawicieli uczelni i studentów z całego kraju. W spotkaniu wziął udział ówczesny minister nauki Dariusz Więczorek – poseł na Sejm RP (w czasach studenckich jeden z twórców FAMy szczecińskiej), który podkreślił, jak ważne jest wspieranie inicjatyw młodych twórców w kształtowaniu przyszłości polskiej nauki i kultury. „Chcemy wspierać centra kultury studenckiej, ponieważ widzimy, że młodzi ludzie potrzebują miejsc, w których mogą rozmawiać, bawić się, rozwijać swoje zainteresowania i pasje. To buduje tożsamość studencką i wspiera współpracę międzyuczelnianą i międzynarodową” – podkreślił szef ministerstwa.

Minister Nauki Dariusz Więczorek wziął udział w kluczowej dyskusji o kierunkach rozwoju polskiej kultury studenckiej. Rozpoczęła się prezentacja: „Co było? Co będzie? Kultura Studencka 3.0”, podczas której dyrektorka ACKiM UMCS Chatka Żaka Izabela Pastuszko przedstawiła wizję przyszłości tego środowiska. Następnie odbył się panel ekspercki zatytułowany „Potencjał Kultury Studenckiej – rozwiązania systemowe, finansowanie i kadry eksperckie”. Nie zabrakło również perspektywy młodych twórców, którzy w panelu studenckim opowiedzieli o swoich doświadczeniach. Współtwórcy i ambasadory kultury studenckiej wzięli udział w sesji posterowej w holu głównym, gdzie prezentowali działalność jednostek i zespołów artystycznych.

W ramach naszego CKS działa kilka formacji artystycznych, które zapraszają studentów UPP i oczywiście studentów innych uczelni do wspólnego muzykowania i wyrażania siebie poprzez performance artystyczny.

Rodzaje formacji artystycznych CKS UPP pozwalają studentom na wybór rodzaju kreacji artystycznej, w której mogą poczuć się spełnieni twórczo i pokazać swój talent. Mogą również odkrywać swoje zdolności poprzez grę na instrumencie.

Do swoich szeregów zapraszają:

- Orkiestra Uniwersytecka CKS UPP,
- grupa instrumentalistów, czyli Zespół Trębaczy Myśliwskich Venator,

- taniec i śpiew: Zespół Pieśni i Tańca Łany im. Wiesława Kaszubkiewicza,
- Wielkopolski Klub Tańców Polskich, gdzie można wziąć udział w turniejach tanecznych,
- śpiew klasyczny: Chór Akademicki Coro da Camera,
- aktorstwo i śpiew musicalowy: Scena Muzyczna Teatr PULS.

W ramach CKS UPP działa również Zespół Pieśni i Tańca Łaniki, w którym dzieci i młodzież „przedstudencka” mogą tańczyć i śpiewać. Często są to przyszli studenci UPP i przyszli członkowie „dużych” Łanów.

Działa również Sekcja Muzyczna Koła Leśników, gdzie można pośpiewać i pograć.

CO DAJE NAM KULTURA?

Kultura pozwala nam żyć, współżyć, współpracować i dźwigać wyzwania, jakie napotykamy na życiowej drodze. Nadaje życiu sens, wymiar i rytm, buduje nas jako ludzi na każdej możliwej płaszczyźnie. To sposób, w jaki ludzie wyrażają prawdę, budują zaufanie i znajdują empatię, aby służyć potrzebom innych.

Kiedy więc, jak nie teraz? Zapraszamy do naszych zespołów!

Paweł Antkowiak
kierownik CKS UPP

SPORTOWA OFERTA UPP DLA STUDENTÓW

Sport stanowi integralną część życia studenckiego. Uczelnia stawia na rozwój fizyczny, oferując szeroki wachlarz możliwości, które wspierają zdrową aktywność, poprawę kondycji oraz integrację w społeczności akademickiej. UPP zapewnia dostęp do nowoczesnej infrastruktury sportowej, sekcji sportowych i organizuje wydarzenia sprzyjające integracji studentów.

INFRASTRUKTURA SPORTOWA UPP

UPP dysponuje jednym z najlepszych kompleksów sportowych w regionie dostępnym dla wszystkich studentów. Zróżnicowana oferta obiektów pozwala na uprawianie zarówno sportów drużynowych, jak i indywidualnych. W skład infrastruktury sportowej UPP wchodzi:

- **pełnowymiarowa hala sportowa**, która jest doskonale wyposażona do zajęć ze wszystkich gier zespołowych, a także ćwiczeń ogólnorozwojowych;
- **siłownia** z nowoczesnym sprzętem, umożliwiającą intensywny trening siłowy i kształtowanie sylwetki;
- **boiska siatkówki plażowej z oświetleniem**, przeznaczone do gry w piłkę siatkową plażową o dowolnej porze;
- **korty tenisowe** kryte, umożliwiające regularne treningi i rozgrywki w ramach sekcji sportowych;
- **profesjonalna sala do indoor cycling ze zintegrowanym oświetleniem**, przeznaczona do treningu kolarskiego i nie tylko;
- **sala fitness z lustrami**, w której odbywają się zajęcia aerobiku, jogi, zdrowego kręgosłupa, a także zajęcia tenisa stołowego;
- **profesjonalna sala darta** z tarczą sizalową;
- **parking**.

Dzięki tej różnorodnej ofercie infrastrukturalnej studenci UPP mogą uprawiać niemal każdy sport, zarówno na poziomie rekreacyjnym, jak i wyczynowym. Dostępność tych obiektów sprzyja codziennej aktywności fizycznej, wpływając pozytywnie na zdrowie, samopoczucie i efektywność nauki.

SEKCJE SPORTOWE I AZS UPP

UPP może pochwalić się dynamicznie rozwijającymi się sekcjami sportowymi i przynależnością do **Akademickiego Związku Sportowego (AZS)**. Studenci mają możliwość dołączenia do wielu sekcji sportowych, które obejmują m.in. takie dyscypliny jak:

- piłka nożna,
- koszykówka,
- siatkówka,

- siatkówka plażowa,
- piłka ręczna,
- jeździectwo – jedyni w Wielkopolsce prowadzimy takie zajęcia,
- kolarstwo górskie,
- tenis,
- tenis stołowy,
- badminton,
- pływanie,
- lekkoatletyka,
- dart,
- ergometr wioślarski,
- unihokey z profesjonalnymi bandami.

Sekcje te oferują profesjonalne treningi oraz możliwość rywalizacji na poziomie akademickim i ogólnokrajowym. Nasi sportowcy odnoszą liczne sukcesy, zarówno w krajowych, jak i międzynarodowych zawodach. Uczelnia jest dumna ze swoich osiągnięć, które są wynikiem ciężkiej pracy i zaangażowania członków sekcji. Studenci, którzy angażują się w sport wyczynowy, mają możliwość częstych wyjazdów na zawody sportowe, rozwoju nie tylko fizycznego, ale także umiejętności współpracy, zarządzania stresem, wytrwałości i integracji z ogólnopolskim środowiskiem sportowym.

Największym sukcesem UPP jest to, że od 3 lat zajmujemy II miejsce w generalnej klasyfikacji Akademickich Mistrzostw Poznania i Wielkopolski wszystkich Uczelni Wyższych (włącznie z prywatnymi), ulegając – nieznacznie – Politechnice Poznańskiej. Ponadto wśród nauczycieli mamy dwóch trenerów kadry Polski (siatkówka plażowa, futsal).

SPORT DLA KAŻDEGO – NIEZALEŻNIE OD POZIOMU ZAAWANSOWANIA

Uniwersytet stawia na sport jako element równowagi pomiędzy nauką a odpoczynkiem. Niezależnie od poziomu zaawansowania każdy student znajdzie coś dla siebie. Oferta sportowa UPP jest zróżnicowana, obejmując zarówno aktywności rekreacyjne, jak i intensywne treningi sportowe. Wśród propozycji dla studentów znajdują się:

- **zajęcia rekreacyjne** – są to idealne formy aktywności dla osób, które chcą poprawić swoją kondycję i zdrowie, nie angażując się w wyczynowy sport przez zajęcia fakultatywne z różnych dyscyplin sportowych;
- **zajęcia sportowe** dla początkujących i średniozaawansowanych, oferujące szereg dyscyplin sportowych dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników;
- **treningi w sekcjach sportowych**, które dają możliwość rywalizacji na wyższym poziomie w profesjonalnych drużynach sportowych.

Promowanie aktywności fizycznej i zdrowego stylu życia to jeden z filarów uczelni, a sport stanowi doskonały sposób na radzenie sobie ze stresem, poprawę koncentracji i ogólną kondycję fizyczną, co przekłada się na lepsze wyniki w nauce.

WYDARZENIA SPORTOWE I INTEGRACYJNE

UPP regularnie organizuje wydarzenia sportowe i integracyjne, które sprzyjają integracji studentów i wspierają budowanie więzi między różnymi wydziałami. Do najważniejszych wydarzeń należą:

- **cykliczny Bieg Rektora „Laur Przyrodnika”** – zarówno rekreacyjne, jak i profesjonalny bieg na 5 km, biegi dzieci na krótszych dystansach oraz Nordic Walking, przyciągające dużą liczbę uczestników,

- uczestnictwo i reprezentowanie UPP we wszystkich zmaganiach sportowych organizowanych przez AZS w ramach **Akademickich Mistrzostw Poznania Wielkopolski**,
- **turnieje międzywydziałowe** w piłce nożnej, siatkówce, koszykówce i innych dyscyplinach, mobilizujące studentów do aktywności fizycznej i sprzyjające zdrowej rywalizacji,
- **wewnętrzne ligi dla studentów i pracowników** w tenisa, tenisa stołowego, darta, piłkę nożną, piłkę siatkową i wiele innych, które integrują społeczność akademicką UPP,
- **piłkarniki rekreacyjne, PULS Integration**, które odbywają się na terenie kampusu UPP, zapewniając studentom okazję do relaksu, zabawy i nawiązania nowych znajomości w mniej formalnej atmosferze.

Sport w życiu studenta UPP to nie tylko aktywność fizyczna, ale także sposób na integrację, poprawę zdrowia, równowagę między nauką a odpoczynkiem. Dzięki nowoczesnej infrastrukturze, szerokiemu wachlarzowi sekcji sportowych i licznych wydarzeniom studenci mają możliwość rozwoju w różnych dyscyplinach, niezależnie od poziomu zaawansowania. Uniwersytet stawia na aktywność fizyczną jako fundament zdrowego i satysfakcjonującego życia studenckiego.

Sławomir Juryta

Kierownik Centrum Kultury Fizycznej

„Z książek czynim schody wiodące w szczyt – do nieba”

WYKŁAD OKOLICZNOŚCIOWY PROF. UAM DR HAB. KATARZYNY KRZAK-WEISS, WYGŁOSZONY PODCZAS OBCHODÓW 70-LECIA WYDAWNICTWA UPP – OBSZERNE FRAGMENTY

Słowa wykorzystane w tytule niniejszego tekstu pochodzą z utworu Emila Zegadłowicza *Do Jana Kuglina w Poznaniu ul. Sew. Mielżyńskiego 24*. Wybór to nieprzypadkowy, choćby z tego powodu, że tekst ten wyszedł drukiem w Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej, wydającej swego czasu publikacje zbliżone profilem do powstałych i powstających staraniem Bohatera naszego dzisiejszego spotkania. Poza tym wierzę mocno, że z książek, które przez minione 70 lat powstały w Wydawnictwie Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, zdołalibyśmy już teraz zbudować schody wiodące w szczyt – do nieba.

Ale schodów tych nie udałooby się skonstruować tak wielu i tak solidnych, gdyby nie wynalazek, jakiego dokonano blisko sześćset lat temu w Moguncji. Bo wszak, jak pisał Francis Bacon:

Warto dalej zwrócić uwagę na moc, wydolność i następstwa wynalazków, co w nich nie występuje tak wyraźnie jak w tych trzech odkryciach, które były nieznane starożytnym, a których początki, chociaż niedawne, są nieznane i nikomu nie przyniosły sławy; mamy na myśli wynalazek druku, prochu strzelniczego i busoli morskiej. Te trzy bowiem wynalazki zmieniły całkowicie oblicze rzeczy i stosunki na świecie.

[Francis Bacon, *Novum organum*, aforyzm 129, przeł. Jan Wikarjak, Warszawa PWN 1955]

Trzy, ale dla nas najważniejszy jest w tej chwili jeden – druk. Nie wszyscy i nie od razu przyjęli go z entuzjazmem. I choć kolejne cytaty pochodzą z powieści i są fikcją literacką, to świetnie oddają nastroje, jakie towarzyszyły pojawieniu się wynalazku druku.

Jak pisał Wiktor Hugo w *Katedrze Marii Panny w Paryżu*:

Przysięgły księgarz Uniwersytetu, mistrz Andrzej Muśnier, szeptał tymczasem do ucha mistrza Idziego Rogala, nadwornego kuśnierza królewskiej szatni:

– Powiadam wam, panie, że to koniec świata. Nigdy jeszcze nie widziano takiego rozpasania wśród żaków. To te przeklęte dzisiejsze wynalazki gubią ludzkie dusze. Armaty, serpentyny, bombardy, a nade wszystko – druk, najgorsza zaraza z Niemiec idąca. Nie ma już manuskryptów, nie ma już ksiąg. Druk zabija księgarstwo. Zbliża się koniec świata.

[Wiktor Hugo, *Katedra Marii Panny w Paryżu*, przeł. H. Szumańska-Grossowa, Szczecin 1991, s. 19]

A Józef Wittlin w *Soli ziemi* dodawał:

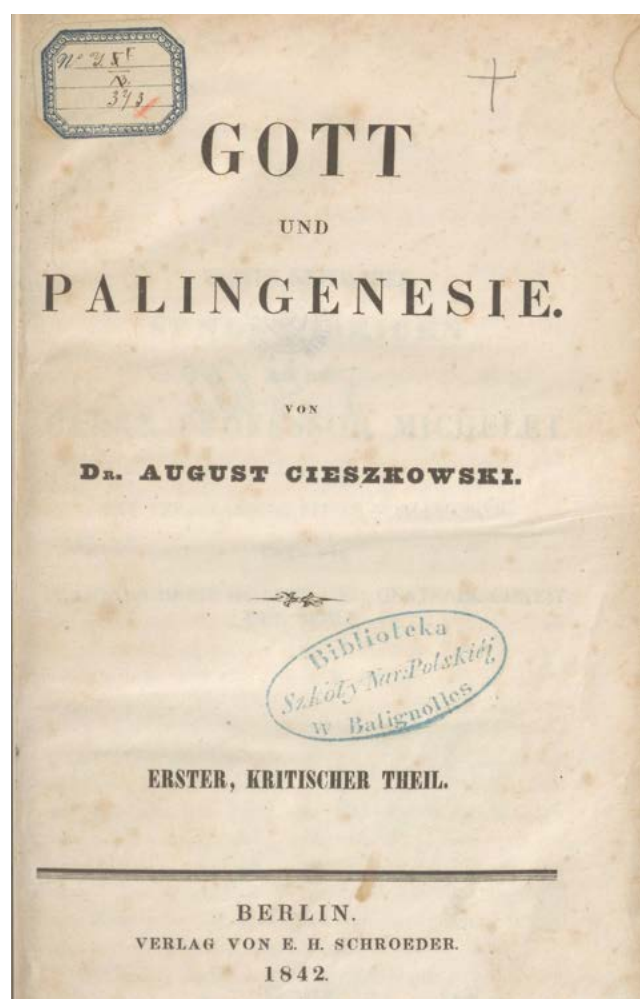
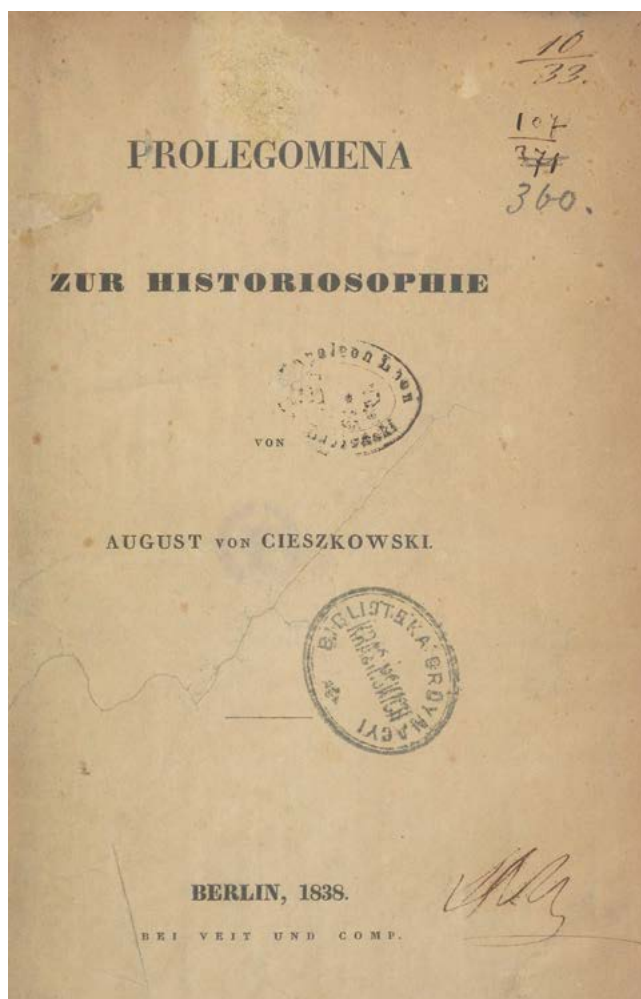
Gutenberg, Johann Gutenberg nazywał się ów człowiek, którego diabeł spił w Moguncji reńskim winem i kazał mu w roku 1450 wynaleźć nową torturę ludzi niepiśmiennych i ubogich duchem. Opętany przez diabła założył Gutenberg wspólnie z niejakim Fustem pierwszą drukarnię. Od tego czasu diabelskie ziarno, jak zarazki cholery, rozmnożyło się po całej kuli ziemskiej, aby dniem i nocą

niepokoić, czarować, zatrzuwać łakome dusze, ować pychą umienia.

Co ciekawe, wątek diabła w kontekście wynalazku druku pojawia się również w historii przytoczonej przez wybitnego znawcę dawnej typografii – Ernsta Philippa Goldschmidta, który opisuje reakcję odbiorców na pierwszy kontakt z największym dziełem Gutenberga – *Biblią 42-wierszową*:

Gdy tylko Gutenberg i Schoeffer skończyli ostatni arkusz swej monumentalnej Biblii, finansista firmy, Johann Fust, wyruszył z mniej więcej 12 egzemplarzami, aby przekonać się samemu, jak można najsukuteczniej zebrać plon cierpliwych inwestycji. No i dokąd skierował się najpierw, aby zamienić swoje Biblie na pieniądze? Otóż pojechał do największego miasta uniwersyteckiego Europy, do Paryża, gdzie Sorbonę i kolegia wypełniało dziesięć lub więcej tysięcy studentów. I co tam – ku swemu gorzkiemu rozczarowaniu – znalazł? Dobrze zorganizowaną i potężną gildię handlarzy książek [...] założoną w 1401 roku. Kiedy spostrzegli, że sprzedaje jedną Biblię po drugiej, porażeni widokiem obcego z takim niesłychanym bogactwem książek, szybko wezwali strażę, wygłaszając kompetentną opinię, że taki skład książek mógł się znaleźć w posiadaniu jednego człowieka tylko z diabelską pomocą. Fust musiał

salwować się ucieczką, aby jego pierwsza podróż handlowa nie zakończyła się na stosie.

I tak docieramy do sprawcy całego zamieszania, czyli mogunckiego patrycjusza – Johanna Gutenberg, a raczej Gensfleischa, bo nazwisko Gutenberg rodzina przyjęła dopiero z czasem, najpewniej już po narodzinach Jana (ok. 1400) od nazwy domu, który zamieszkiwali, czyli „Hof zum Gutenberg”.

Najstarsza wzmianka o Janie wynalazcy pochodzi z dzieła *Orthographia* Guillaume’a Ficheta wydane w 1471 roku, który napisał:

Opowiada się, że niedaleko Moguncji żył pewien Johannes z przydomkiem Gutenberg, który jako pierwszy ze wszystkich wymyślił sztukę drukarską, dzięki czemu wytwarza się książki nie za pomocą trzciny (jak w starożytności) i nie piórem (jak dotychczas u nas), tylko metalowymi literami i do tego znakomicie, wykwinicie i pięknie.

I już w tym pierwszym źródle pojawiła się fraza, na którą chciałabym zwrócić szczególną uwagę. „Sztuka drukarska”.

Ten sam zwrot znajdujemy też na karcie towarzyszącej rycinie przedstawiającej wnętrze warsztatu drukarskiego, sporządzonej ok. poł. XVI wieku przez Josta

Ammana: *Arte mea reliquas illustro Typographus artes. (Używam mojej sztuki do zilustrowania pozostałych umiejętności typografa).*

Co ciekawe, już od samych narodzin nowego sposobu powielania książek mówiło się o nim jako o sztuce, używając określenia „czarna sztuka” lub pięknego „*Ars artificialiter scribendi*”. Na ścianie domu głównego rywala Gutenberg do miana ojca sztuki drukarskiej – Laurensa Janszooona Costera w Haarlemie – zamieszczono zaś tablicę pamiątkową z inskrypcją mówiącą, iż odkrył on „*Ars artium omnium conservatrix*”, czyli sztukę chroniącą wszystkie sztuki.

Dodać wypada, że sztukę, której efekt zależał nie tylko od samego drukarza, lecz od zespołu osób, co pokazuje choćby miniatura z *Chants royaux sur la Conception, couronnés au puy de Rouen de 1519 à 1528*, powstała – co warte szczególnego podkreślenia – w czasie, gdy sztuka wydawania książek znana była już w wielu rejonach Europy, ponieważ liczyła wówczas ponad 60 lat. Widać na niej nie tylko drukarza z wyraźnym wysiłkiem dociskającego prasę, ale też innych pracowników drukarni, w tym nakładającego farbę drukarską, przygotowującego skład kolejnych wierszy oraz... dwóch redaktorów, którzy czytują wydrukowane arkusze, sprawdzając poprawność odbitego na nich tekstu.

I choć dziś praca w wydawnictwie wygląda już nieco inaczej, to nadal jest grą zespołową, w której każdy ma do

spełnienia swoje zadanie i tym samym wpływ na rezultat w postaci gotowej publikacji. Tej samej, z której „czynim schody wiodące w szczyt do nieba”.

A skoro o nich mowa, to cofnijmy się już w nie tak odległą, ale nadal w przeszłość i spójrzmy, z jakich to książek schody uczynić mógł ten, którego imię nosi uczelnia świętująca dziś 70-lecie istnienia swego Wydawnictwa.

Wiadomo wszak, że dla Augusta Cieszkowskiego (1814–1894), wybitnego filozofa, ekonomisty, polityka i działacza społecznego, którego poglądy i dokonania do dzisiaj fascynują nie tylko świat naukowy, książki miały ogromne znaczenie. To one zapewniły mu wszechstronne wykształcenie oraz rozległość zainteresowań naukowych. I one, w połączeniu z licznymi i długimi pobytami za granicą (m.in. we Włoszech, Niemczech, Francji i Anglii) oraz studiami w Berlinie, ukształtowały jego poglądy filozoficzne i polityczne, owocując takimi dziełami jak: *Prolegomena do historiozofii*, *Bóg i palingeneza* czy *Ojciec nasz*.

Według obliczeń Waltera Kühne w Wierzenicy pod Poznaniem znalazła się imponująca liczba ok. 40 000 woluminów, od 1842 roku znajdujących się pod profesjonalną opieką bibliotekarza Gottlieba Bradego.

Nie wiadomo, gdzie wcześniej Cieszkowski gromadził swoje książki – liczne podróże i brak stałego miejsca zamieszkania zapewne temu nie sprzyjały. Z drugiej strony, prowadząc tak aktywne życie i własne badania naukowe, musiał dużo czytać. Świadczy o tym chociażby jego dziennik z lat 1837–1839, w którym odnotowywał tytuły czytanych dzieł oraz uwagi i refleksje na ich temat. Były to przeważnie książki w języku niemieckim, francuskim i angielskim, z zakresu filozofii, prawa i nauk ścisłych. Zdaniem Andrzeja Wojtkowskiego w każdym majątku Cieszkowskiego w Królestwie Polskim znajdował się komplet dzieł Hegla, choć żaden z nich nie zachował się do dzisiaj. Nie wiadomo też, co się stało z księgozbiorem w majątku Cieszkowskiego we Francji – Champtercier.

Cóż zatem było w Wierzenicy? – W większości książki kupione w księgarniach, głównie niemieckich. Wiadomo, że Cieszkowski kupował również całe księgozbiory. Cenną informację o przypuszczalnym pochodzeniu książek stanowią wpisane dla Augusta Cieszkowskiego dedykacje autorów lub tłumaczy, zamieszczone w dziełach m.in. Micheleta, Cazina, Krasińskiego, Libelta, Klaczki, Wrońskiego.

Co więcej wiadomo o księgozbiórze Augusta Cieszkowskiego? To mianowicie, że choć spora jego część znalazła się w Wierzenicy, to niemało mogło też trafić do założonej w Żabikowie równo 154 lata temu, bo 21 listopada 1870 roku Wyższej Szkoły Rolniczej im. Haliny, pozostając tam do dyspozycji nie tylko ich właściciela, ale wykładowców uczelni oraz jej studentów.

O tym, jak ważne były dla Cieszkowskiego książki, najlepiej niechaj zaświadcza słowa jego samego, zamieszczone w liście spisanim podczas pobytu w Rzymie na przełomie 1839 i 1840 roku:

Spomiędzy wszystkich skarbów i dziwów, w które obfituje Watykan, biblioteka jest najczęstszym przedmiotem moich odwiedzin. Znajdujące się w niej zabytki bizantyjskiego i pierwotnie włoskiego malarstwa, starożytności początkowych wieków chrześcijaństwa, które są razem

religijnymi i historycznymi relikwiami, autograficzne pomniki wszystkich znakomitych duchów, które przez szereg wieków uświetniały Włochy, numizmata, gemmy, sztychy, napisy, nader zajmujące freski po wszystkich salonach i galeriach, wystawiające niezliczone sceny z historii sztuk i nauk, to wszystko wraz z głównym biblioteki przedmiotem, z rękopisami i rzadkimi dziełami, aż nadto wystarcza do uczynienia jej dla mnie najbardziej zajmującą częścią tego fantastycznego pałacu.

I choć wierzenickie zbiory były o wiele, wiele skromniejsze niż te znajdujące się w Bibliotece Watykańskiej, to nie ulega wątpliwości, że symboliczne, tytułowe schody zbudowane ze składających się nań książek doprowadziłyby nas już ku niebu.

Gdyby zaś zabrakło jednego stopnia, to zawsze sięgnąć można ponownie do przywołanego wcześniej utworu *Do Jana Kuglina*, w którym Emil Zegadłowicz nawoływał:

I znów książeczkę dorzucimy,
Aby nam rosły schody —
Aby nas wiodły i — wywiodły
Z posępu do pogody —

Na koniec zaś pozwolę sobie przytoczyć słowa adresata Zegadłowiczowskiego apelu i jednocześnie typografa, spod którego pras wyszły drukiem przytoczone wersety. Słowa to bowiem ważne dla każdego wydawcy:

Zadanie typografa uważam za misję społeczną. Nie powinno być mu obojętne, co i dla kogo spod prasy jego wychodzi. Zdawać sobie powinien sprawę, że bibliografia zawsze jego notować będzie po równo z autorem, jako sprawcę rzuconej w świat dobrej czy złej idei. Tak rozumując, starałem się w miarę swoich środków służyć drukiem idei piękna, prawdy i dobra.

Tak samo już od 70 lat stara się też czynić Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i życzę, by z równym powodzeniem jak dotąd czyniło to przez przynajmniej kolejne 70 lat.

Bibliografia

- August Cieszkowski. *Wielkopoleńskie i Europejskie*, pod red. B. Goryńskiej-Bittner i Z. Kaczmarka, Poznań 1996.
August Cieszkowski in memoriam: 1814–2014, pod red. K. Meller, Poznań 2015.
Hellwig Jan, Cieszkowski, Warszawa 1979.
Kołodzińska Ewa, *Zarys dziejów księgozbioru Augusta Cieszkowskiego*, „Biblioteka” 2001, nr 5, s. 17–43.
Szulc-Golska Bożenna, *Wielkopolskie biblioteki prywatne*, [w:] *Biblioteki wielkopolskie i pomorskie*, pod red. S. Wierczyńskiego. Poznań 1929.
Wojtkowski Andrzej, *August Cieszkowski 1814–1894*, [w:] *Wybitni Wielkopolanie XIX wieku*, pod red. W. Jakóbczyka, Poznań 1959.

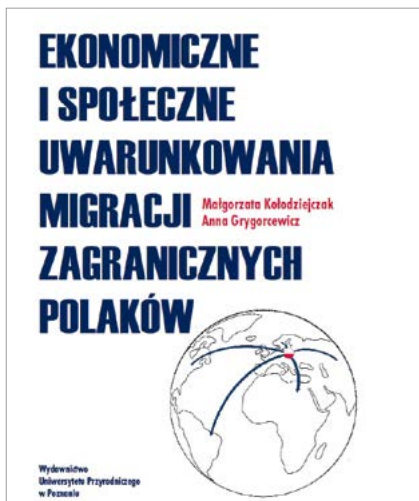

Wystawa wyższej szkoły rolniczej imienia Haliuy w Żabikowie pod Poznaniem.

1860

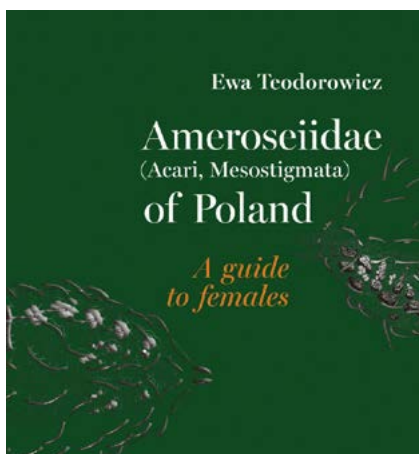
NOWOŚCI WYDAWNICZE

W ostatnim czasie zbiór e-booków opublikowanych przez Wydawnictwo UPP i udostępnianych w formule open access wzbogacił się o trzy nowe pozycje. Tematyka, jak na naszą Uczelnię przystało, bardzo zróżnicowana – od poważnych problemów ekonomiczno-społecznych, przez maleńkie żukowce zamieszkujące lasy, po pewną miłą oku i sercu futrzastą piękność.

Pierwsza z nich to **Ekonomiczne i społeczne uwarunkowania migracji zagranicznych Polaków**, autorstwa naukowczyń z Wydziału Ekonomicznego – prof. UPP dr hab. Małgorzaty Kołodziejczak i Anny Grygorcewicz. Książka ta powstała w wyniku badań prowadzonych wśród polskich emigrantów w Australii, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Niemczech, Belgii, Wielkiej Brytanii oraz we Włoszech. Ponadto na podstawie danych wtórnych, pochodzących ze statystyki publicznej, przeanalizowano w niej najważniejsze przyczyny i zmiany wielkości migracji zagranicznych Polaków do wybranych państw wysoko rozwiniętych. Oprócz zagadnień praktycznych, dotyczących aktywności zawodowej, sytuacji ekonomicznej i zarobków emigrantów, oszczędności i poziomu życia, autorki nie unikały tematów społecznie wrażliwych, takich jak sytuacja rodzin i dzieci, kwestie wiary i światopoglądu.

Druga nowość to: **Ameroseiidae (Acari, Mesostigmata) of Poland. A guide to females** Ewy Teodorowicz z Wydziału Leśnego i Technologii Drewna UPP. W tej niespełna 120-stronicowej specjalistycznej publikacji autorka scharakteryzowała samice roztoczy z rodziny Ameroseiidae. Książka dostępna jest wyłącznie w języku angielskim, więc to prawdziwa gratka dla znawców tematyki i pasjonatów. Zawiera ona 41 dobrej jakości rysunków oraz szczegółowe opisy 19 gatunków reprezentujących głównie trzy rodzaje: *Ameroseiella*, *Ameroseius* i *Kleemannia*, obejmuje najnowszą terminologię i klasyfikację taksonomiczną. Ponadto zawiera 22 mapy zoogeograficzne, określające rozmieszczenie wybranych gatunków oraz ich preferencje mikrosiedliskowe.

Trzecia nowość to książka autorstwa Katarzyny Talarczyk z Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu – ***Sciurus vulgaris fuscoater* wiewiórka pospolita. Gryzoń znany, a zadziwiający**. Publikacja zawiera podrozdziały omawiające pochodzenie rodziny *Sciuridae*, ekologię i anatomię wiewiórki pospolitej, interakcje między wiewiórkami pospolitą i szarą oraz wyniki najnowszych badań na temat ekspansji wiewiórki szarej na obszarze Europy. Czytelnik znajdzie tu opisy również innych gatunków z rodziny *Sciuridae*, a ponadto najstarszych kośpalnych szczątków latającej wiewiórki oraz polatuchy syberyjskiej. Opisano w niej także naturalnych wrogów wiewiórki pospolitej i czynniki ryzyka przy kontakcie z tym gryzoniem.

Oprócz wartości naukowej ma ona jednak wiele cech, które sprawiają, że z pewnością zainteresuje czytelników w różnym wieku. Autorka opisała tu takie ciekawe zagadnienia, jak dieta czy pamięć wiewiórki, a ponadto odpowiada na interesujące pytania, jak np.: Dlaczego zimą widzimy wiewiórki rzadziej? czy Dlaczego siekacze wiewiórek są pomarańczowe? Niepowtarzalny charakter nadają tej publikacji piękne rysunki – nie tylko wiewiórek – wykonane przez autorkę na papierze czerpanym. To książka wyjątkowa również dlatego, że autorka snuje w niej fascynującą osobistą opowieść o tym, jak znalazła martwą wiewiórkę, jak przygotowała i złożyła jej szkielet.

Z myślą o miłośnikach książki drukowanej tytuł ten wkrótce ukaże się również w tradycyjnej formie.

Paulina Szulc

redaktor, Wydawnictwo UPP

LAUR PRZYRODNIKA

UNIwersYTET
PRZYRODNICZY
W POZNANIU

IV BIEG LAUR PRZYRODNIKA

o puchar JM Rektora
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA SPORTOWE WYDARZENIE UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

18.10.2025 | GODZ. 12:00 | DZIECI – GODZ. 10:00

START I META: OGRÓD DENDROLOGICZNY UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

Bieżące informacje o biegu na stronie: www.laurprzyrodnika.pl

UNIwersytet
Przyrodniczy
w Poznaniu